Cutezătorii

44

REVISTĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 31 OCTOMBR
1968, ANUL II
(Nr. 58)

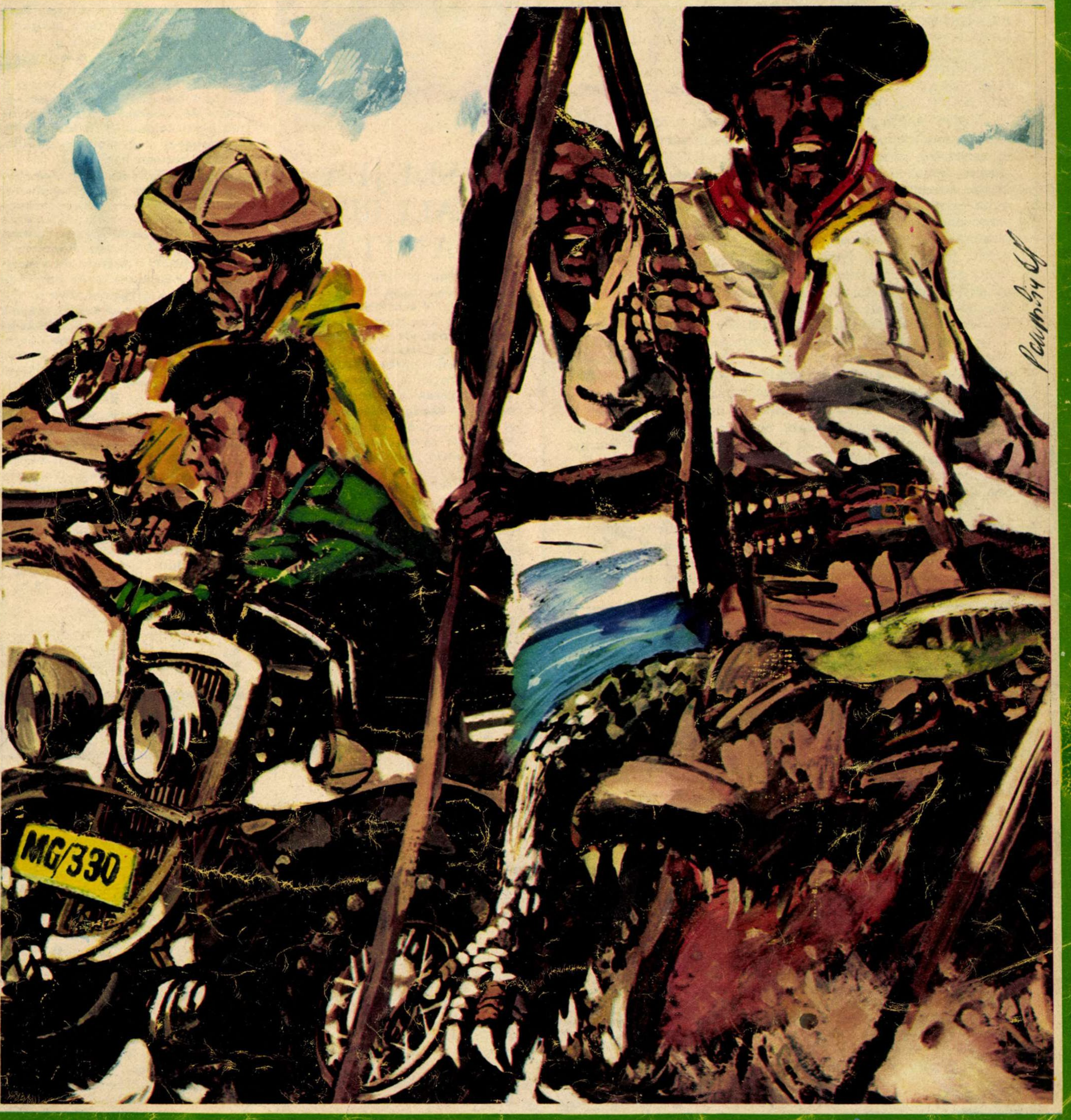

LACUL CU ELEFANȚI în pag. 14

ECRAN

TRĂIM, MUNCIM, CONSTRUIM ÎMPREUNĂ

În zilele de 24 şi 25 octombrie a.c. au avut loc lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, care a dezbătut importante probleme reflectînd continua dezvoltare a României socialiste.

Plenara a ascultat expunerea tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU** CU PRIVIRE LA UNELE MĂSURI ORGANIZATORICE PENTRU ÎNTĂRIREA CONTINUĂ A UNITĂŢII MORAL-POLITICE A POPORULUI MUNCITOR, A FRĂŢIEI DINTRE OAMENII MUNCII ROMÂNI ŞI AI NAŢIONALITĂŢILOR CONLOCUITOARE, A COEZIUNII NAŢIUNII NOASTRE SOCIALISTE.

Analiză amplă, profund ştiinţifică a vieţii politice şi sociale din ţara noastră, oglindind adevărul că marile succese dobîndite in construirea socialismului sînt rodul luptei şi creaţiei pline de dăruire depuse de oamenii muncii români, maghiari, germani, de alte naţionalităţi, sub conducerea fermă, clarvăzătoare a partidului, expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu a relevat preocuparea conducerii partidului şi statului nostru de a găsi forme organizatorice corespunzătoare actualei etape de dezvoltare a ţării, menite să adîncească democratismul societăţii noastre, să întărească necontenit unitatea moral politică a poporului, frăţia dintre oamenii muncii români şi ai naţionalităţilor conlocuitoare. Astfel, se propune constituirea unui organism politic permanent care să se numească **FRONTUL UNITĂŢII SOCIALISTE**, din care să facă parte Partidul Comunist Român, forţa politică conducătoare a orînduirii noastre, şi principalele organizaţii de masă şi obşteşti. «**Frontul Unităţii Socialiste este chemat** — aşa cum se arată în expunerea secretarului general al C.C. al P.C.R. — **să asigure intensificarea participării întregului popor la activitatea economică, socială, politică şi culturală, la conducerea treburilor ţării, la asigurarea mersului înainte al societăţii socialiste.**»

Plenara C.C. al P.C.R. a hotărît să se propună Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România ca alegerile de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională şi consiliile populare să aibă loc la 2 martie 1969. În aceste alegeri, Partidul Comunist Român se va prezenta, împreună cu toate organizaţiile de masă şi obşteşti ale oamenilor muncii, în cadrul Frontului Unităţii Socialiste — formaţie care va înmănunchea toate forţele creatoare ale poporului

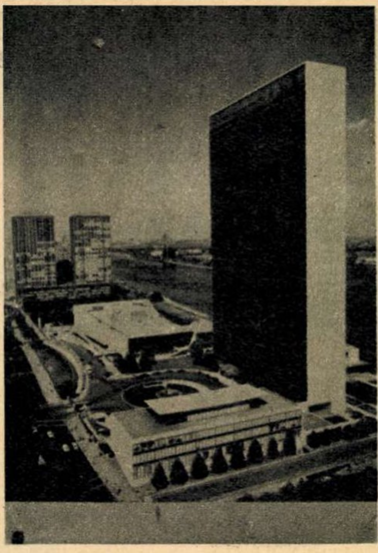

ÎN SLUJBA IDEALURILOR UMANITĂŢII

De aproape un sfert de veac, omenirea s-a deprins să distingă în lumina zilei de 24 octombrie o patetică invitaţie: Locuitori ai Terrei, bărbaţi şi femei, vîrstnici şi tineri din toate cele cinci continente, consacraţi astăzi o parte a timpului vostru meditaţiei cu privire la liniştea şi înţelegerea care trebuie să domnească pe bătrîna planetă, nu o dată greu încercată de vrajbă şi războaie. Mai mult ca oricînd, pacea lumii face apel la spiritul de răspundere al fiecărui om, depinde de responsabilitatea fiecăruia. Războiul are un singur glas, cel al dezastrului şi al morţii. Pacea are milioane de glasuri, ea poate rosti în fel şi chip cele mai pline de nădejde aspiraţii ale oamenilor. Merită eforturi de a căuta, cu perseverenţă şi neprecupeţind osteneala, acele glasuri ale păcii în stare să alcătuiască un cor uriaş şi bărbătesc, corul în care, toţi deopotrivă, puternic şi ferm, spun NU distrugerii şi duşmăniei .

În această zi de octombrie, acum 23 de ani, din cea mai sinceră dorinţă de pace a popoarelor care abia salutaseră sfîrşitul unui război pustiitor, a luat fiinţă Organizaţia Naţiunilor Unite, instrument internaţional destinat impunerii, promovării şi dezvoltării unor nobile principii conducînd la apropierea şi colaborarea paşnică dintre toate ţările. Amintim aici cîteva din aceste principii: relaţii între state pe baza egalităţii şi suveranităţii, stingerea focarelor de neînţelegere prin mijloace paşnice care să nu primejduiască securitatea şi spiritul de dreptate, abţinerea de la ameninţări şi de la folosirea forţei, sprijinirea luptei de eliberare a popoarelor de sub jugul colonialist, a luptei pentru progres şi dezvoltare multilaterală a tuturor naţiunilor.

Organizaţia Naţiunilor Unite arborează în faţa impunătorului ei sediu 125 de drapele, ceea ce înseamnă că ea cuprinde astăzi 125 de state membre. Printre acestea se numără şi Republica Socialistă România a cărei politică neabătută de pace şi înţelegere cu toate ţările lumii, de respectare a dreptului sfînt al fiecărei naţiuni de a-şi hotărî singură soarta, de încurajare a năzuinţei tuturor popoarelor de a trăi libere, de a-şi construi aşa cum doresc propria fericire, se bucură de o înaltă preţuire şi stimă.

Desemnată ca Zi a Naţiunilor Unite, 24 octombrie ne-a găsit planeta angrenată într-un merituos efort de a face să triumfe pacea şi omenia, bucuria de a trăi şi a crea, prietenia şi bunăvoinţa. Naţiunea noastră socialistă are mîndria de a-şi aduce o importantă şi unanim apreciată contribuţie la acest efort, cel mai constructiv, mai nobil şi mai înălţător din cîte îi sînt hărăzite omului.

Octav Pancu-Iaşi

Scrisoarea săptămînii

CUTEZĂTORII COSMOSULUI

All-right,*) oceni haraşo) cutezătorule! Cei trei îndrăzneţi ai imensului ocean albastru de deasupra capetelor noastre, Walter Schirra, Don Eisele şi Walter Cunninghan, după un voiaj fantastic de 11 zile în jurul sferei ce se gîndeşte pre sine însăşi, şi care se cheamă Pămînt au amerizat cu bine în Oceanul Atlantic, iar în timp ce aceste pagini pleacă în tipar, un alt cutezător al cosmosului, cosmonautul sovietic Gheorghi Beregovoi, brăzdează cerul Terrei cu nava «Soiuz»-3- Este un triumf al ştiinţei, spun specialiştii. Şi au dreptate. Este un triumf al curajului, zic temerarii. Şi au dreptate. Este o victorie a omului asupra tainelor naturii, sînt de părere cercetătorii. Şi au şi ei dreptate. Dar pentru mine mai de preţ decît toate acestea la un loc este faptul că, încă odată şi încă odată, omul a obţinut o victorie asupra lui însuşi, depăşindu-şi propriile lui limite. Pentru că lupta cea mai grea este lupta pe care o dai tu cu tine. Şi, implicit, victoria cea mai mare este victoria obţinută de tine asupra ta. Nu crezi? Încearcă şi te vei convinge. Încearcă să iei numai note foarte bune la toate materiile! Încearcă să joci fotbal în aşa fel încît echipa ta să nu piardă niciodată! Încearcă... Nu se poate! Inexact. Băieţii aceştia formidabili ai veacului nostru, care se cheamă Titov, Don Eisele, Gheorghi Beregovoi, Leonov sau Walter Schirra (acesta din urmă, prin cele trei călătorii ale sale — un adevărat veteran al cosmosului) tocmai de acest lucru vor să ne convingă prin faptele lor extraordinare: că se poate şi ceea ce nu se poate! Vei reuşi şi tu să te depăşeşti pe tine, cutezătorule, sînt sigur. Încearcă! Şi totul va fi atunci excelent!**

Petre Ghelmez

**) În l. engleză: foarte bine, în regulă.*

***) În l. rusă: foarte bine, excelent.*

Telex «CUTEZĂTORII»

● Una din disciplinele principale pentru elevii din insula japoneză YOKO este aceea a mersului pe picioroange. Aceasta din cauză că şcoala se află pe insula vecină Abusima, despărţită de yoko printr-o mică strîmtoare.

De obicei, elevii se duc la şcoală cu barca, dar cînd apa din strîmtoare scade, ei trebuie să facă drumul pe picioroange.

La această materie toţi elevii au note maxime.

● În Legolandia — cea mai mică «ţară» din lume — nu există nici parlament, nici rege. Clădirile din oraşele ei sînt miniaturale, iar singura ocupaţie a locuitorilor ei este joaca. Denumirea ţării provine de la cuvîntul danez «leg» (joc).

Această mică ţară a jocului ocupă o suprafaţă de 40 000 m.p. şi se află în regiunea daneză Jylland.

La construcţia castelelor, al micului port în miniatură, a unui orăşel englezesc şi a celorlalte «aşezări» din Legolandia s-au întrebuinţat şase milioane de cuburi fabricate de firma daneză Christiansen.

EXISTĂ O CALE SIGURĂ A SUCCESULUI?

DA!

SPUN **Cutezătorii**

împreună cu acad. prof. **EUGEN A. PORA.**

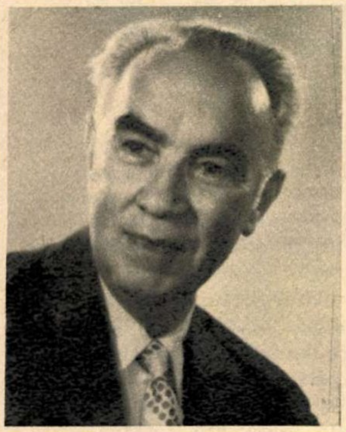

Cutezați să mergeți pe drumul cel mai greu și veți ajunge învingători.

Prof. Eugen A. Pora

— Sînteți un om de știință cunoscut în țară și în străinătate prin lucrările științifice originale — peste 400 —, prin contribuții de mare valoare în domeniul fiziologiei animale și al hidrobiologiei. Ați cunoscut succesul, cum se spune. Spuneți-ne, vă rugăm, care este calea spre acest succes? Cînd a început ea pentru dumneavoastră?

— La 12 ani Jules Verne mi-a trezit dorința de «expediții». Atunci, fascinat de lecturile cărților, am «îndrăznit» să pornesc în căutarea haiducilor din pădurea de la Bunești, pe Tîrnava Mare. Nu i-am găsit. Am descoperit în schimb prin iarbă necunoscuta și misterioasa lume a insectelor.

Apoi am aflat de marile călătorii ale lui Humboldt, Wallace, Darwin... Le-am citit la recomandarea profesorului meu de naturale Mircea Prișcu... La Facultatea de științe naturale, admirabilele cursuri ale savantului Emil Racoviță mi-au hotărît definitiv drumul. Am renunțat atunci la conservator, pe care-l urmam în paralel, și m-am dedicat exclusiv științelor naturale.

— Speranța expedițiilor v-ați menținut-o?

— Dorul de spațiu, aprins de științele naturii, m-a făcut ca, în 1928, cînd se vorbea de o nouă expediție a profesorului Emil Racoviță la Polul Nord, să-l rog insistent să mă ia pe vapor, fie și ca fochist. Expediția însă n-a mai avut loc. Asta nu înseamnă bineînțeles că eu am renunțat la visurile mele. Între timp orele de studiu în bibliotecă, experiențele, ceasurile de laborator mă făceau să uit pur și simplu de mine.

Și iată că în 1962 am plecat în echipa de cercetări oceanologice a vasului sovietic «Viteaz», care avea misiunea să facă cercetări în apele din regiunea cuprinsă între Africa și Australia. Jurnalul de bord al acestei călătorii l-am publicat sub titlul «Cinci luni în Oceanul Indian».

— De fapt, jurnalul a cinci luni de muncă îndîrjită.

— Exact. Pe drumul științei trebuie să mergi mereu cu îndrăzneala pașilor de tinerețe. O călătorie nu e un vis exotic. E vorba de știință și orizonturile ei se cuceresc în timp, cu efort susținut și, bineînțeles, cu multe renunțări. Pentru a scoate la suprafață de la o adîncime de 6 000 m un singur exemplar dintr-o specie

(Continuare în pag. 7)

GLASUL ANILOR TINERI

Vîrstă

Am patrusprezece ani
Și-această vîrstă-mi pare
O aripă prelungă-n zbor
În care soarele răsare!

CRISTEA RODICA
cl. a VII-a,
Școala generală nr. 2
Independența, jud. Galați

Dragoste

Vîrsta mi-i grădina-n care vine
dragostea de oameni și de stele,
mi-i ghirlanda cînturilor pline
de avîntul visurilor mele!

Cînturi noi săpate-adînc în vreme
de partidul drag, stegarul vieții,
luminează-n salbă de poeme
anii mei în floarea tinereții!

BENONE NEAGOE
Liceul «Gh. Barițiu», Cluj

O VEDER
44
Cutezători
VOASTRA

LONDRA

SE ȘTIE CĂ PE LOCURILE UNDE SE ÎNALȚĂ ASTĂZI LONDRA, CAPITALA ANGLIEI — CU MII DE ANI ÎN URMĂ A EXISTAT O AȘEZARE A CELȚILOR. ÎN SECOLUL I AL EREI NOASTRE ROMANII AU ALES-O CA CENTRU AL PROVINCIEI BRITANIA ȘI AU NUMIT-O LONDINIUM.

LA LONDRA AU TRĂIT SI LUCRAT MULT TIMP KARL MARX ȘI FRIEDERIK ENGELS. ASTĂZI LONDRA ESTE CUNOSCUTĂ NU NUMAI CA CENTRU INDUSTRIAL ȘI CA UNUL DIN MARILE PORTURI ALE LUMII, CI ȘI CA UN ÎNSEMNAT CENTRU CULTURAL-ȘTIINȚIFIC. SÎNT, DE ASEMENEA, CUNOSCUTE ÎN LUMEA ÎNTREAGĂ CELEBRELE MONUMENTE DE ARHITECTURĂ WESTMINSTER ABBEY, TURNUL LONDREI, CATEDRALA SF. PAUL, PARLAMENTUL, PALATUL SAINT JAMES, PRECUM ȘI MUZEELE SALE, DINTRE CARE CITĂM BRITISEH MUSEUM, ÎNTEMEIAT ÎN 1753, GALERIA NAȚIONALĂ (1824) ȘI TATE GALLERY (1890).

ÎN FOTOGRAFIE: INSTANTANEU DE PE UNUL DIN MARILE BULEVARDE LONDONEZE.

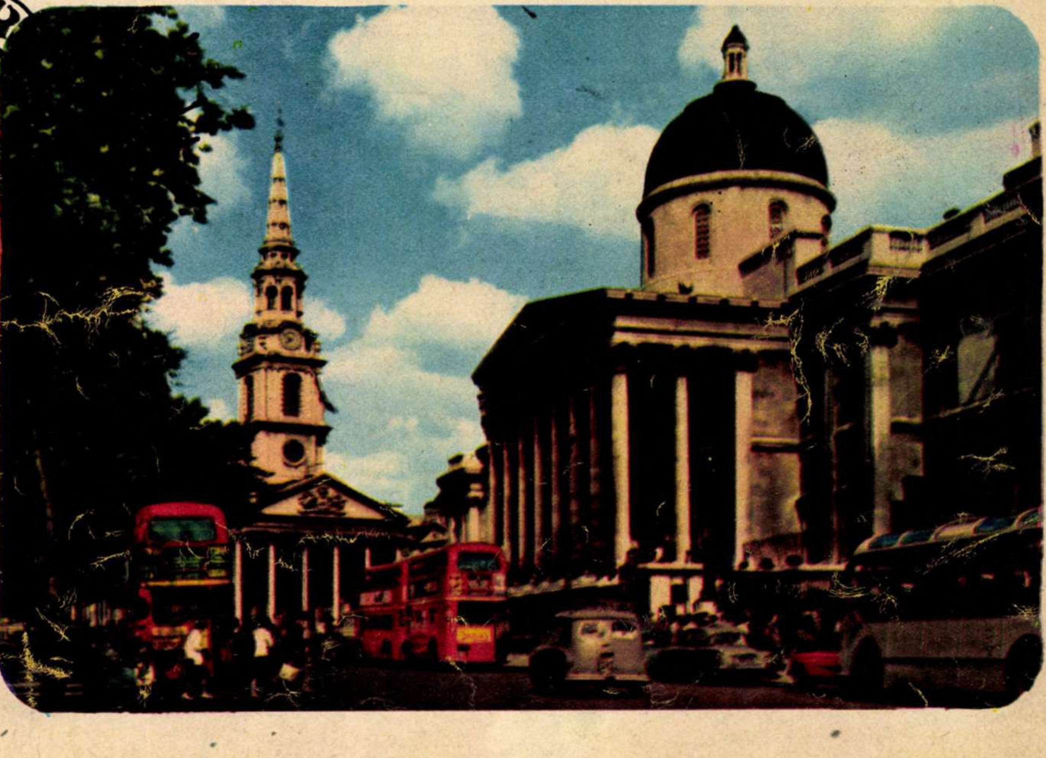

ÎN SPAȚIUL POEZIEI LUI Lucian Blaga

Primim multe scrisori de la cititorii noștri prin care ni se cer păreri despre poezie, despre unii dintre cei mai reprezentativi poeți ai literaturii noastre. Rubrica «PRIMA ACADEMIA» încearcă să dea un prim răspuns în această direcție.

PRIMA ACADEMIA

Dacă, urmînd șoseaua care duce de la București la Cluj, te oprești în Lancrăm, îți atrage privirea o clădire veche, masivă, cu trepte de piatră, tocite de pași și netezite de ploi. Aici s-a născut la 9 mai 1895 și și-a petrecut apoi primii ani ai copilăriei poetul Lucian Blaga.

Era fiul preotului Isidor Blaga — om deschis tuturor înnoirilor, pasionat deopotrivă de literatură. matematică și filozofie — și al Anei Moga. Lumea micului Lulu al Popii, cum i se spunea poetului în copilărie, o alcătuiau «casa și șura, stogul de paie de după șură, unde — își va aminti el mai tîrziu — îmi făceam în fiecare vară un adevărat labirint în firidele căruia îndesam pepenii galbeni ca să se coacă mai degrabă». Aici, pe ulița din mijlocul satului, copilul tăcut și visător, cu ochi iscoditori, care cercetau cu o lumină vie și înțelegătoare lucrurile din jur, a descoperit pentru întîia oară cu uimire și încîntare, că cerul se mișcă din loc, ținîndu-se mereu deasupra capului său:

«Printre lucruri cînd umblăm,
pe-aproape sau departe,
cerul singur cu tăria sa albastră,
ne urmează pretutindeni în viață
și în moarte.
Da, zenitul e mereu deasupra
noastră ».

Anii de școală Blaga i-a trăit departe de casa părintească, întîi la Sebeș-Alba, apoi la Liceul Andrei Saguna din Brașov, unde își uimea profesorii prin profunzimea și bogăția cunoștințelor. Cărțile le studia în adîncime, cu creionul în mînă, cu carnetul de însemnări sub ochi. Interesul pentru problemele de filozofie și știință se împletea cu pasiunea pentru literatură. La 15 ani îi apar primele poezii într-o revistă din Brașov și este ales președintele societății literare din școală.

În toamna anului 1918, el se afla ca student la Viena. Martor al frămîntărilor politice ce vesteau destrămarea imperiului austro-ungar, gîndurile sale se îndreaptă ca totdeauna spre țară: «Vedeam apropiindu-se ziua în care Transilvania va fi a noastră, scăpată din ocolul vulturului heraldic». Se întoarce în Ardeal, călătorind clandestin cu trenul pentru a participa la «atmosfera generală de entuziasm ce înconjura ca o luminoasă aură împlinirea visului de unire națională.»

În primăvara următoare publică volumul de poezii «Poemele luminii», «primul dar pe care Ardealul îl face României mari» (N. Iorga). Urmată de numeroase alte cărți (Pașii profetului, Lauda somnului, La cumpăna apelor, La curțile dorului, Nebănuitele trepte, Poezii) volumul acesta era de fapt certificatul de naștere al unui poet pe care istoria literaturii îl așază alături de cei mai de seamă, alături de Eminescu sau Arghezi.

Versurile sale nu se disting numai printr-un limbaj poetic original, prin noutatea imaginilor și a formelor de versificație. Poezia lui Blaga este o poezie de profunzimi filozofice, o poezie de meditație, prin care răspunde părtaș al lor, unor taine nemărginite. De la mama sa, femeie «fără cunoștințe folclorice deosebit de bogate, dar care trăia într-o lume croită pe măsura celei folclorice», va fi deprins poetul modul acesta de a exista într-un univers străbătut de puteri misterioase. În poezia lui ia ființă un tărîm de legendă, cu păsări sfinte care se fac oameni, cu urși care domnesc peste păduri, cu sate vrăjite în care fetele îndrăgesc balauri cu suflete năzdrăvane. E ca și cînd asupra lumii s-ar ațînti, tălmăcind-o, ochii deschiși oricăror miracole, ca lacurile limpezi, ai copilului:

«Dacă am vedea cu lacurile,
Stelele s-ar apropia,
Întîmpinîndu-ne la drumul jumătate».

Petre NICOLAU

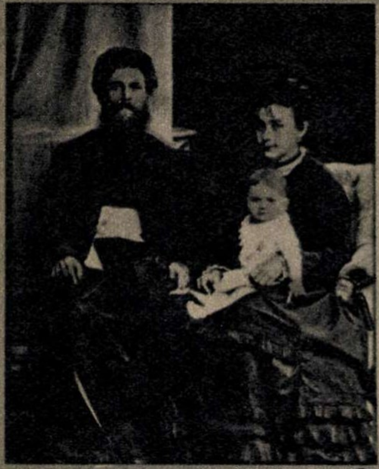

①

②

Aforisme

• OM DE CULTURĂ, «OM CULT», ESTE ACELA CARE CU PUTERILE SALE SAU CU PUTERILE ALTORA TRANSFORMĂ MEREU HAOSUL ÎN COSMOS.

• DUPĂ CE APUNE SOARELE ORICE LICURICI CREDE CĂ EL ÎI E LOCȚIITORUL.

• O MINUNE: PUTEREA AȘA DE FRAGEDĂ A MUGURULUI PROASPĂT ÎNVINGE ȘI RUPE SCOARȚA CEA MAI TARE ȘI MAI DURĂ A UNUI ARBOR...

③

Cu înc-o bucurie..

Octombrie cu inc-o bucurie
prin neguri să mă-ntimpine ar vrea.
să mai aud odat' pe cale ghinda
pocnind din cind in cind sub talpa ta.

Vine octombrie, peceți să pună
pe miezul vieții, și pe fructe smalț.
Și să reteze cu un sfert de zare
meridianul zilei ce-l inalț.

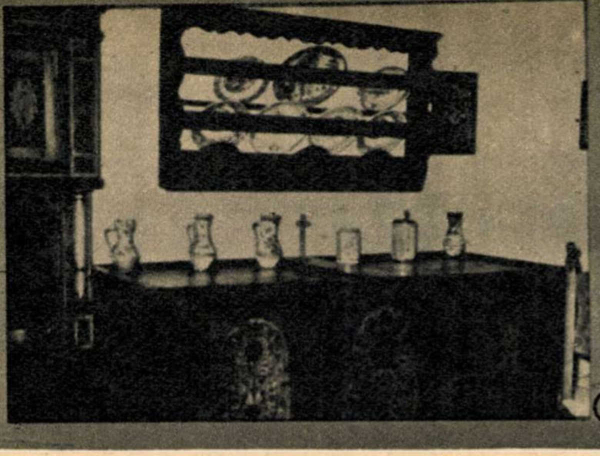
④

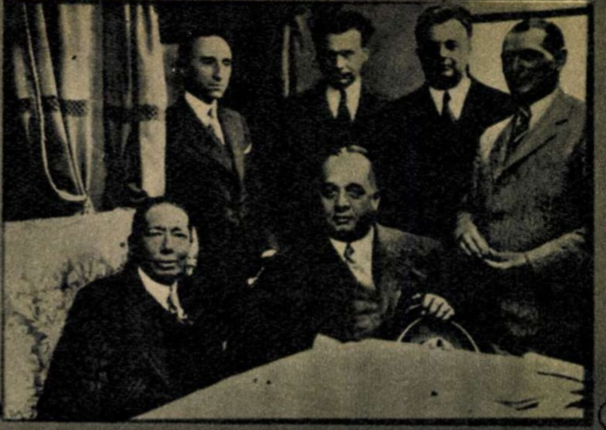
⑤

MICRODOCUMENTAR

O vizită la Dorli Blaga, fiica poetului Lucian Blaga, este un moment emoționant. Clipele pe care ni le dăruiește trec prea repede, ni se par prea scurte. «Cutezătorii» nu le vor uita și-i mulțumesc pentru fotografiile însoțite de explicații pe care a binevoit să ni le pună la dispoziție, unele dintre ele văzînd pentru prima dată lumina tiparului. Îi mulțumesc și pentru că ne-a înlesnit accesul la jurnalul din care noi am ales spre publicare fragmentul unde marele poet și-a însemnat impresii și observații legate de nepotul său Tudorel. Alături de cîteva poezii din vasta operă a lui Lucian Blaga, am alcătuit și microdocumentarul care poate fi urmărit în paginile de față.

...Părinții poetului în anii tinereții (foto 1).

«Pe tata eu nu l-am pomenit decît ca pe un pasionat al cărții. Înainte de amiază, după-amiază și noaptea pînă la ora două, el citea. ...Foamea de basm, firească vîrstei, mi-o astîmpăra cu intermitențe... numai mama cu cele cîteva povești ale ei»*)

...Soția poetului, Cornelia, născută Brediceanu, despre care Lucian Blaga notează în «Hronicul și cîntecul vîrstelor». «Puteam s-o privesc, căci ea nu-mi remarcase prezența în sală. Se alcătuise în acei cîțiva ani, de cînd n-o mai văzusem, frumoasă cu adevărat» (foto 2).

Iată casa de la Brașov care l-a găzduit pe Blaga în timpul anilor de școală (foto 3).

Un colț al casei lui Lucian Blaga (foto 4). Îi plăceau foarte mult mobilele vechi lucrate cu artă. În casă poetul avea asemenea colțuri frumoase pe care își odihnea ochii.

Împreună cu Nicolae Titulescu, marele diplomat al României (foto 5). Titulescu acorda multă prețuire tînărului poet, ne explică fiica sa. Poetul, împreună cu fiica sa Dorli, în bibliotecă, Sibiu 1946 (foto 6). Mai tîrziu, nepotul său, Tudorel, (foto 7) a fost una din marile sale bucurii. Din vacanțele pe care le petreceau împreună datează însemnările din care am ales un fragment.

Camera de lucru din ultimii ani de viață ai poetului (foto 8).

La Lancrăm, pe pămîntul copilăriei sale, se află mormîntul lui Lucian Blaga. Basorelieful care se vede a fost lucrat de sculptorul Romulus Ladea (foto 9).

B. CARAGIALE

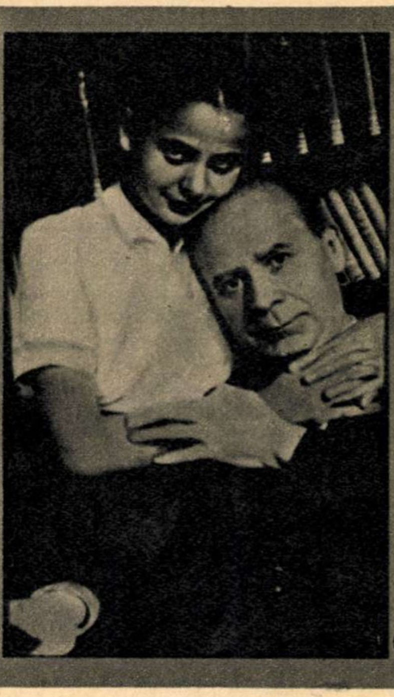
⑥

Cerbul cu stea în frunte

Nu-l mișcă știutele
crînguri cu ciutele.
Cărarea cu urmele
iezerul, umbrele
nu-l cheamă. Copitele
sfarămă ispitele.

Prin ceață cînd lunecă
zări el adulmecă,
nu apropiatele.
ci depărtatele.

Ciulindu-și urechile
prinde străvechile
rotiri, sus, de tulbure
foc și de murmure.

Și-aude, subt naltele,
unele, altele,
erele, sferele.

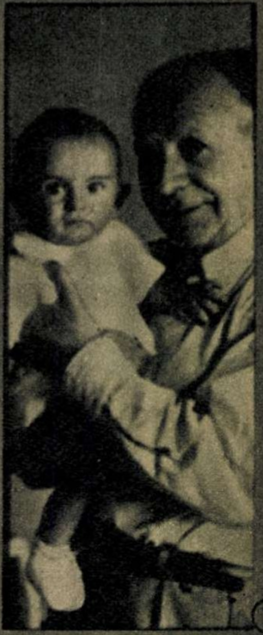
⑦

Inedit

FRAGMENT DE JURNAL

«La un an și opt luni Tudorel a prins în cîteva zile sensul numărului. Acum numără pînă la 4: «unu, doi, ti, tapu». Și numără just, totdeauna numai lucruri sau ființe de același gen. Zice «tapu» în loc de patru. Am încercat de vreo cîteva ori să-l corectez, dar mi se pare inutil, deocamdată. Îl corectez, dar el tot «tapu» zice.

O «dată» în dezvoltarea sa intelectuală rămîne ziua de 19 august, cînd a împlinit un an, 9 luni și zece zile. Din proprie inițiativă a spus referindu-se la sine, «eu». De două zile nu-l mai slăbesc. Fac exerciții cu el, ca să-și însușească aceasta, cea mai filozofică noțiune a omului comun. Și-l pisez cu tot felul de întrebări. Astăzi de dimineață, cînd s-a trezit, am trecut în «camiëa» (așa pronunța copilul n.n.) lui și l-am întrebat:

«Cine are ochi frumoși și dulci? El mi-a răspuns: «Ieu». Un «Eu» rostit neortografic, dar foarte românesc».

---

*) Fragmente din volumul autobiografic «Hronicul și cîntecul vîrstelor» — Lucian Blaga

⑧

⑨

Catren

Ușor nu e nici cîntecul. Zi și noapte — nimic nu-i ușor pe pămînt: căci roua e sudoarea privighetoarelor ce s-au ostenit toată noaptea cîntînd.

MICUL FĂT-FRUMOS

Povestire de **IULIU RAȚIU**

Nu-i de loc comod să fii Făt-Frumos! V-o spun din proprie experiență. În primul rînd trebuie să mergi cu calul la școală. Calul, alb sau roib (după cum te aranjează), oricum l-ai suci, oricum l-ai învîrti, atrage atenția. Poți să-l duci de căpăstru, sau chiar să-l bagi în buzunar, vatmanii tot vor suna cu clopotul tramvaielor — cling-cling — după tine, șoferii tot vor încălca toate semnele de circulație și te vor claxona. Iar cînd, în sfîrșit, ai ajuns la școală, găsești, sigur, poarta încuiată. Descalecă, fugi după cheie, deschide poarta... Dar necazurile de abia acum încep cu adevărat: cum faci bidiviul să urce scările? A, da, bine: să admitem că are aripi și nu i-ar veni prea greu să zboare pînă la etajul trei. Dar ce faci de acum încolo? Cum îl ascunzi în fundul clasei, dacă uiți acasă căciula care îl face nevăzut? Și încă ceva, poate cel mai îngrozitor lucru de pînă acum: ce te faci dacă, neputînd să-i dai la timp ovăz (că de jeratic nu poate fi nici vorbă!) începe să necheze. Că asta ți se poate întîmpla, cum mă vezi și cum te văd! Am experiență bogată în privința ghinioanelor: alaltăieri — cînd n-aveam nici o legătură cu Făt-Frumos—am vrut s-o fac pe a toateștiutorul (fără să știu nimic) la matematică și, cînd profesorul a pus întrebarea despre progresiile aritmetice, eu am ridicat mîna cu atîta convingere, încît am început să mă întreb singur dacă nu cumva știu lecția și țin cu tot dinadinsul să fiu ascultat. Dar m-am liniștit pe loc: cînd a mai fost ascultat un elev care insistă să răspundă? Știți cu toți treaba asta. Nu? Ei bine, pe mine m-a ascultat, și m-a ascultat totul, în progresie geometrică. Am trecut — vă închipuiți — printr-o situație neplăcută, situație pe care nu i-aș dori-o nici Babei-Cloanța-Cotoroanța.

Dar, pentru că veni vorba de babe, să presupunem că e ora 8 fără cinci, dimineața, și în fața ta apare o bătrînă care vrea să treacă strada. Ei? Spune ce faci în calitatea ta de Făt-Frumos? Nu-ți pui oare problemele pe care, bineînțeles, trebuie să și le fi pus și înaintașul tău:

«O fi sfînta Vineri?»

Atunci, musai, trebuie să oprești toată circulația și s-o treci pe cealaltă parte a străzii, chit că îți dă, chit că nu-ți dă lădița cu minuni.

«Dar dacă e Muma Smeului?»

Hm! Tot trebuie să pierzi și atunci un pic de vreme cu discuțiile, cu — mai știi — miliția și, oricum ai face, tot întîrzii de la prima oră. Apoi, dacă faci așa vreo cinci, șase absențe nemotivate, s-a dus toată faima punctualității lui Făt-Frumos. Și, zău, nu merită să-i strici reputația!

Am văzut acum cîteva zile, în scuarul din fața blocului, un pom. Un pom mic și prăpădit care trebuie să fi fost, cîndva, măr, dar acum ajunsese salcie, sau, știu eu, coadă de mătură. Vă rog să mă credeți că nu exagerez cu nimic (și dacă observați, nu fac altceva decît să iau cîteva date binecunoscute din biografia lui Făt-Frumos), dar acest pom mi-a produs o milă profundă, care era cît pe ce să mă facă să aduc «Săptămîna primăverii» ...în plină toamnă. M-am abținut însă și l-am lăsat să-l mănînce putregaiul pentru că n-am vrut să se zică: «Uite, ăsta și-a pus în cap să intre în grațiile tuturor ursitoarelor... I s-a făcut numai de zece și dacă s-a pornit, e în stare să curețe și cuptorul simigeriei din colț, de unde cumpărăm pateuri, în recreație».

Și-apoi, chiar dacă n-aș avea în față perspective atît de strălucite, tot aș ști că nu-i ușor să iei numai decari, cînd stai toată ziua cu oglinda fermecată în față și îl critici pe confratele tău modern, Căpitanul Val-Vîrtej... Poate că — printr-o minune, cine știe? — o să iei, acolo, doi, trei de zece, dar apoi, sigur, intră lumea la bănuială, că te ajută... Crăiasa albinelor. Și nu-i cinstit! Adevărul e că, chiar aseară m-am întîlnit cu Ea, la sifoane. E foarte drăguță și de cîte ori o întîlnesc mă simt intimidat. M-am intimidat, desigur, din nou, încît am bîiguit, în neștire, cîteva cuvinte:

«Îmi dai și mie, Liana, caietul tău de română, să copiez caracterizarea lui Harap-Alb?»

Și-a întors spre mine ochii ei verzi, strălucitori (o clipă am avut senzația că vrea să mă împroaște cu sifonul), apoi mi-a spus, scurt:

«Vino!»

Ce era să fac? M-am dus după ea, pentru că, a doua zi, sigur, trebuia să mă asculte, iar ea era cea mai bună din clasă la română. Dar nu s-a purtat prea frumos: m-a cam lăsat s-o aștept vreun ceas. Pentru mine însă, important a fost că — atunci cînd a venit — mi-a adus lucrarea:

«Acum am scris-o!»

«Ai făcut tu asta pentru mine?»

«Nu, pentru Harap-Alb...»

Am înghițit hapul și am fugit repede acasă să o transcriu. La caligrafie, ce-i drept, stau bine.

A doua zi, iar am luat un zece! Toți m-au felicitat, iar Culai chiar mi-a propus să interpretez la Festival un rol dintr-o feerie.

— Ce rol?

— Rolul lui Făt Frumos... L-ai caracterizat atît de bine pe...

Am avut senzația că-și bate joc de mine și l-am pus la punct.

— Nici nu mă gîndesc!

— Dar tu ești cel mai indicat... Și-a dat consimțămîntul și Cosînzeana...

— Cine?

— Liana...

— Aha!

— Ce vrei să zici?

— Că ea, Cosînzeana, trebuie să fi pus la cale tot...

— Nu ea, ci Smeul...

— Ăsta cine mai e?

— Hai, mă, n-o mai face pe neștiutorul... Orice Făt-Frumos se luptă cu un Smeu...

— Eu nu mă mai lupt... gata... mă dau bătut...

Nu-i de loc comod să fii Făt-Frumos. V-o spun din proprie experiență. Și cine nu mă crede, n-are decît să încerce.

OCEANUL, BALENELE ŞI CÎTEVA PERFORMANŢE SPORTIVE ALE EXPEDIŢIEI COUSTEAU

①

O expediţie la Polul Nord, cercetarea unei peşteri ori a junglei, zborul în cosmos sau descoperirea faunei şi florei de pe crestele cine ştie cărui masiv muntos, activităţi cu indiscutabil caracter ştiinţific, cer din partea celor care le întreprind şi nişte calităţi sportive fără de care, categoric, ele n-ar putea fi realizate. Un eveniment ştiinţific, relativ recent, senzaţional şi exotic totodată, relatat în revista Paris Math, ne dă prilejul să dovedim încă o dată adevărul acestei afirmaţii.

Nu de mult, Cousteau, renumitul om de ştiinţă, cercetător de prestigiu mondial al lumii tăcerii, a fost solicitat să toarne 12 filme în culori despre viaţa uriaşilor mărilor şi oceanelor — balenele. În acest scop, o expediţie formată din trei nave laborator, trei submarine şi vreo 200 de membri s-a avîntat în larguri.

Acum, înainte de a povesti cum a decurs prima parte a expediţiei, vă rog să staţi un pic pe gînduri. Gîndiţi-vă la imensitatea noianului de ape, la faptul că uneori e liniştit, alteori însă e zbuciumat de furtună, la faptul că, pentru ca balenele să poată fi filmate camera de luat vederi trebuie să se afle sub apă, la faptul că doar cu o singură lovitură de coadă aceşti uriaşi ai apelor pot sfărîma nave de cîteva zeci de tone. Şi veţi ajunge, sînt sigur, la concluzia că membrii expediţiei trebuiau nu numai să ştie să filmeze, ci şi să înoate, şi să se scufunde, să dea dovadă de-un curaj cel puţin la fel de mare ca al alpiniştilor care au escaladat Himalaia...

Şi-acum priviţi-i pe aceşti oameni (foto 1) care stau liniştiţi, la bordul uneia dintre cele trei nave, în faţa aparatului de fotografiat (al treilea de la dreapta spre stînga, e comandantul Cousteau). Fiecare dintre ei are cîte o specialitate (medic, cineast, scafandru etc), toţi însă (vă rugăm să ne credeţi), sînt, cel puţin în ultimă instanţă, şi... sportivi. Altfel, oceanu cu tainele lui ar rămîne pentru ei o enigmă.

②

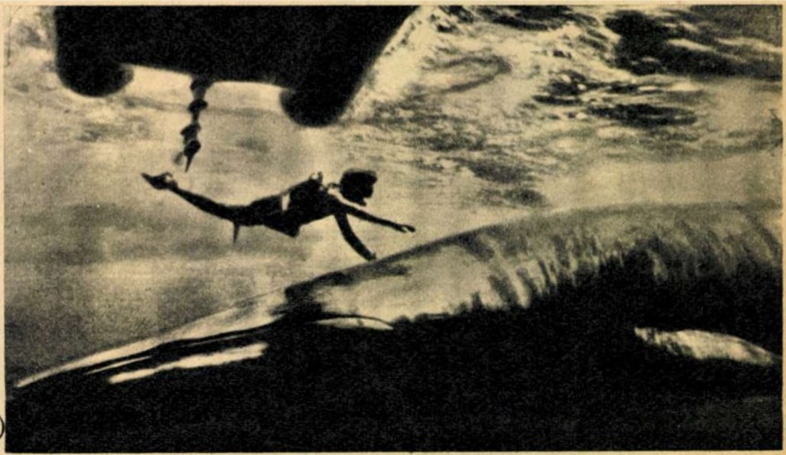
③

Expediţia s-a întîlnit cu primele balene în Oceanul Indian. Acestea făceau parte din specia marele rorqual gri (unele dintre cele mai mari balene, atingînd 25 m în lungime şi o viteză de înot de pînă la 15 noduri pe oră). Timp de trei săptămîni le-au tot urmărit, scufundătorii încercînd să se apropie de ele (foto 2). Pînă la urmă, într-o dimineaţă, unul dintre ei, cel mai curajos şi îndemînatic, pe nume Falco, a reuşit să se apropie atît de mult de o balenă uriaşă, încît a putut să-nfingă în ea un harpon minuscul, ceea ce a permis expediţiei s-o urmărească îndeaproape şi îndelung.

Surprinzător, aceşti uriaşi ai apelor s-au dovedit destul de sociabili, obişnuindu-se cu prezenţa «minusculelor» fiinţe din preajma lor (scufundătorii) cărora, pînă la urmă, le-au permis să le folosească drept... cai. Iată-l (foto 3) pe unul dintre scafandrii expediţiei în momentul în care se pregăteşte să ia loc pe «şaua» unei balene.

Dar peripeţiile şi riscurile nu s-au consumat numai în adîncuri, ci şi la suprafaţă. Ca să respire, balena iese la suprafaţă, în salturi uriaşe, căzînd apoi în apă cu un zgomot de tunet. Iar marile balene gri mai au şi obiceiul să doarmă la suprafaţa apei. Cineaştii aveau obligaţia să filmeze şi aceste aspecte. Şi iată-i pe doi dintre ei (foto 4) într-un moment critic. Uriaşa coadă de lîngă micuţa ambarcaţiune ar putea să-i strivească într-o clipă. Dar îndemînarea şi curajul i-au ajutat să treacă cu bine şi acest dificil examen...

Poate că o să vedeţi şi voi, pe ecranele noastre, vreunul din filmele realizate de expediţia lui Cousteau. Admirînd uriaşii mărilor, veţi fi, desigur, recunoscători acestor oameni de ştiinţă care le-au filmat. Să nu uitaţi, însă, filmele acestea sînt rezultatul marii lor pasiuni ştiinţifice, dar şi a unor veritabile aptitudini sportive. S-ar putea să sune cam straniu, dar acesta-i adevărul.

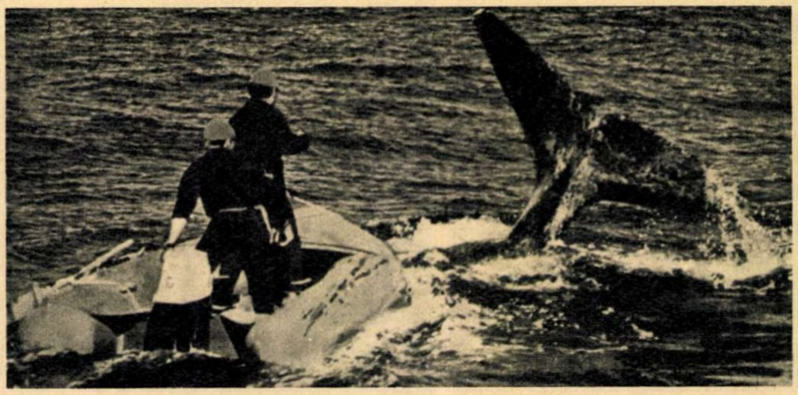
④

Tiberiu RĂSĂDEANU

EXISTĂ O CALE SIGURĂ A SUCCESULUI?

(Urmare din pag. 3)

marină, de exemplu, se cere mai mult efort uneori decît pentru a pescui zeci de tone de peşte din ocean. Răbdarea, perseverenţa, găsirea unor soluţii ingenioase joacă un rol de prim ordin în asemenea cazuri. Gîndiţi-vă că la 6 000 m adîncime presiunea apei este de-a dreptul colosală. Pentru ca organismele care trăiesc sub o asemenea presiune să fie aduse la suprafaţă, unde presiunea este incomparabil mai mică, este nevoie de o tehnică aparte. Temperatura, lumina, care se schimbă odată cu adîncimea, pot oricînd să-ţi dea peste cap experienţa pe care pînă în ultima clipă o credeai reuşită.

— Pînă la ce adîncuri aţi reuşit să faceţi cercetări?

— Uneori, în fosele abisale ale oceanului s-au atins adîncimi de pînă la 10 000 m. Cercetarea animalelor refugiate şi conservate acolo din era secundară şi terţiară ne-a luat zeci de ore, zile în şir uneori...

— Şi care este totuşi calea succesului?

— Eu am făcut un singur lucru: am muncit achitîndu-mă de datoria faţă de mine şi faţă de cei din jurul meu...

— V-am solicita un autograf pentru cititorii revistei «Cutezătorii», care, vă asigurăm, sînt ei înşişi la rîndul lor nişte cutezători.

— Cu plăcere. «CUTEZAŢI ÎNTOTDEAUNA PE DRUMUL CEL MAI GREU ŞI VEŢI REUŞI».

Poate că aceasta este şi faimoasa cale sigură a succesului de care aminteam la începutul acestei convorbiri? Da! spun «Cutezătorii». Rămîne numai ca cititorul nostru să se convingă el însuşi de dreptatea acestei păreri, încercînd-o în propria sa experienţă. Cînd? Poate chiar mîine, la primele ore de clasă.

Interviu realizat de
Octavian NICA

UN EROU AL TIMPULUI NOSTRU

Textul: FLORIN ZĂGĂNESCU
Desenul: AUREL BUICULESCU

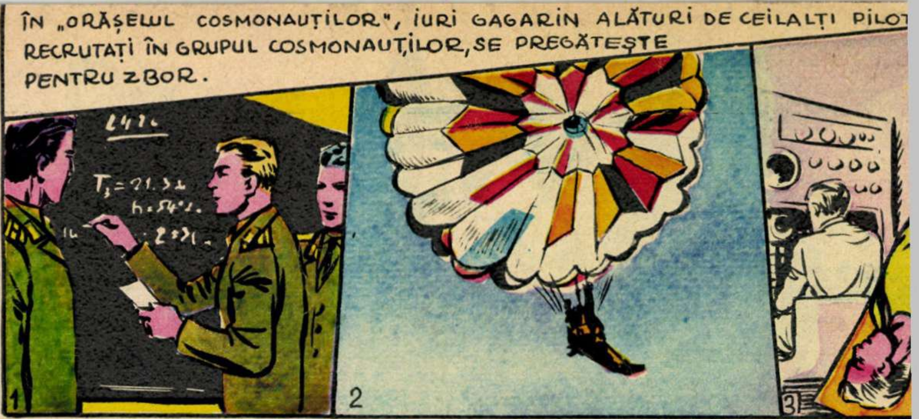
ÎN „ORĂȘELUL COSMONAUȚILOR", IURI GAGARIN ALĂTURI DE CEILALȚI PILOT
RECRUTAȚI ÎN GRUPUL COSMONAUȚILOR, SE PREGĂTEȘTE PENTRU ZBOR.
1
2
3

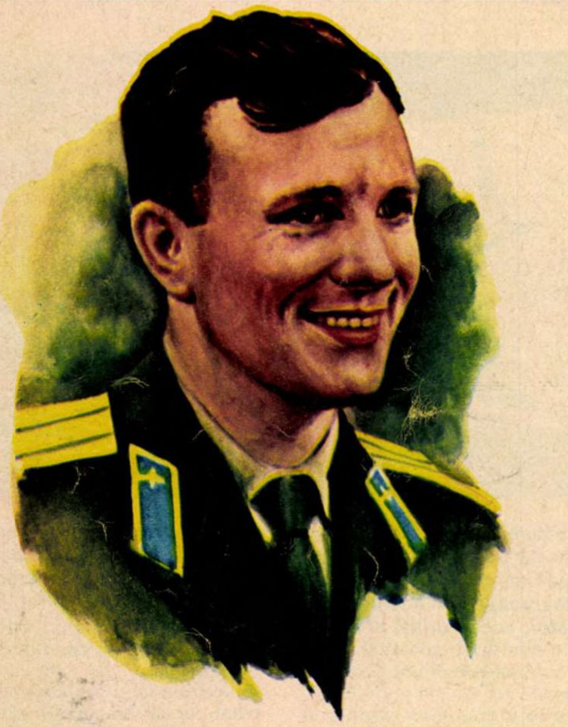

IURI GAGARIN

Portret de Alexandru DIACONU

Asaltul cosmosului e în plină desfășurare.

Fiecare cucerire a spațiului extrapămîntean este pentru noi încă un prilej să ne amintim de primul zbor al omului în cosmos. După cum se știe, acesta a fost realizat de cosmonautul Iuri Gagarin, căruia îi dedicăm paginile de față.

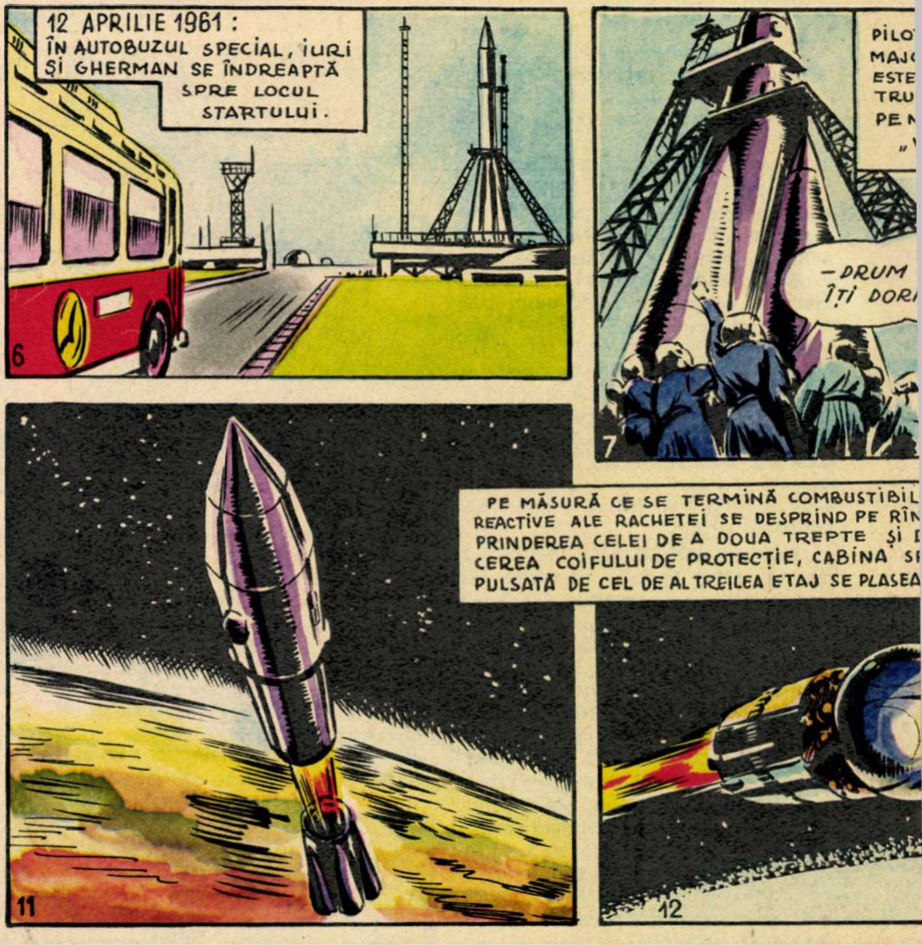
12 APRILIE 1961: ÎN AUTOBUZUL SPECIAL, IURI ȘI GHERMAN SE ÎNDREAPTĂ SPRE LOCUL STARTULUI.
6
PILO
MAJO
ESTE
TRU
PE N
„V
–DRUM
ÎȚI DOR
7
PE MĂSURĂ CE SE TERMINĂ COMBUSTIBIL
REACTIVE ALE RACHETEI SE DESPRIND PE RÎN
PRINDEREA CELEI DE A DOUA TREPTE ȘI D
CEREA COIFULUI DE PROTECȚIE, CABINA S
PULSATĂ DE CEL DE AL TREILEA ETAJ SE PLASEA
11
12

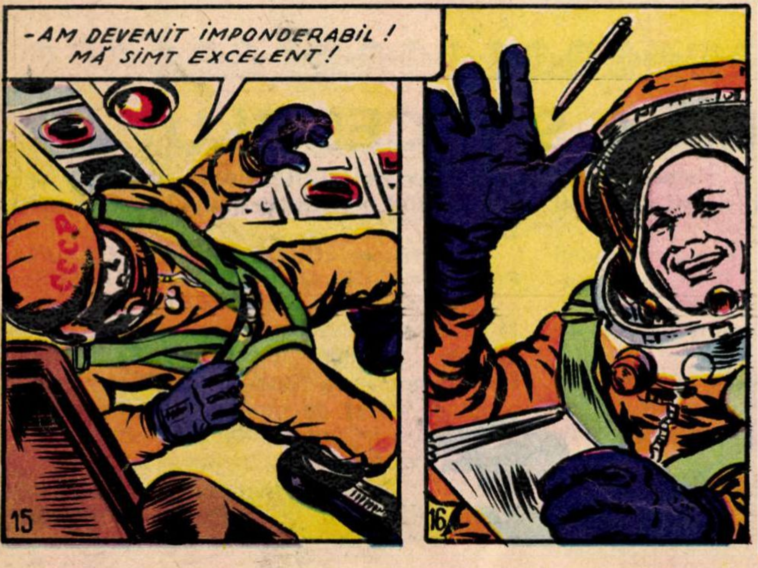
–AM DEVENIT IMPONDERABIL! MĂ SIMT EXCELENT!
CCCP
15
16

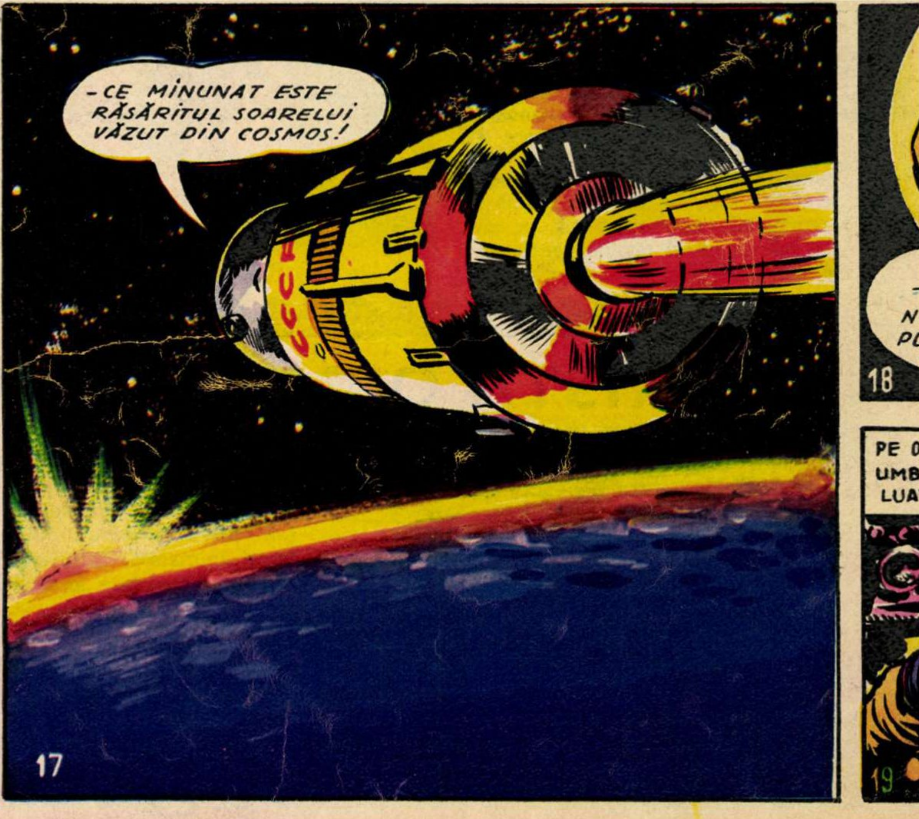
–CE MINUNAT ESTE RĂSĂRITUL SOARELUI VĂZUT DIN COSMOS!
CCCP
17
–
NO
PO
18
PE O
UMB
LUAT
19

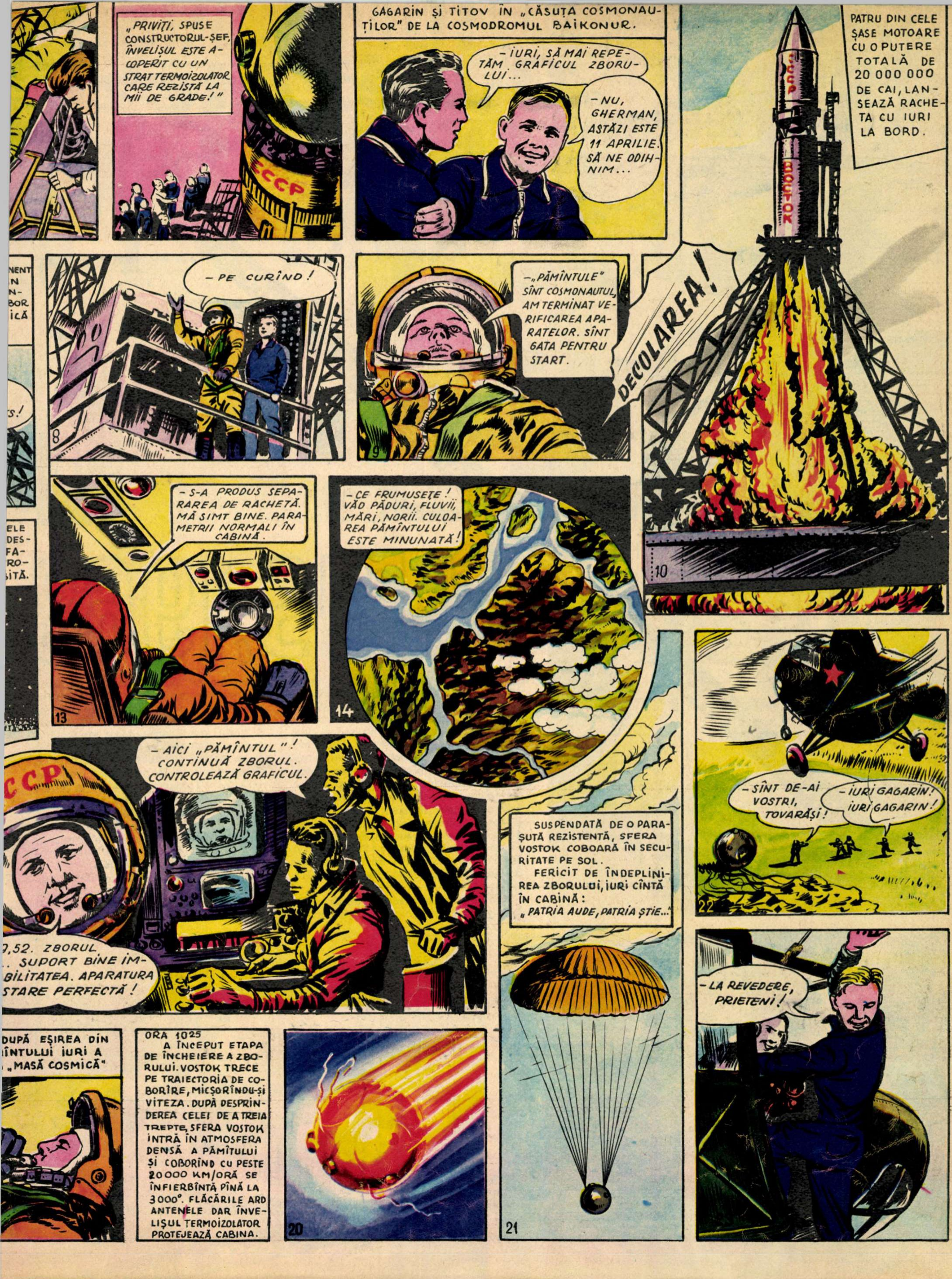
„PRIVIȚI, SPUSE CONSTRUCTORUL-ȘEF, ÎNVELIȘUL ESTE ACOPERIT CU UN STRAT TERMOIZOLATOR CARE REZISTĂ LA MII DE GRADE!”
CCCP
GAGARIN ȘI TITOV ÎN „CĂSUȚA COSMONAUȚILOR” DE LA COSMODROMUL BAIKONUR.
– IURI, SĂ MAI REPETĂM GRAFICUL ZBORULUI...
– NU, GHERMAN, ASTĂZI ESTE 11 APRILIE. SĂ NE ODIHNIM...
PATRU DIN CELE ȘASE MOTOARE CU O PUTERE TOTALĂ DE 20 000 000 DE CAI, LANSEAZĂ RACHETA CU IURI LA BORD.
CCCP
ВОСТОК
NENT
N
N-
BOR
ICĂ
S!
– PE CURÎND!
8
– „PĂMÎNTULE” SÎNT COSMONAUTUL, AM TERMINAT VERIFICAREA APARATELOR. SÎNT GATA PENTRU START.
9
DECOLAREA!
10
ELE
DES-
FA-
RO-
ITĂ.
– S-A PRODUS SEPARAREA DE RACHETĂ. MĂ SIMT BINE. PARAMETRII NORMALI ÎN CABINĂ.
13
– CE FRUMUSEȚE! VĂD PĂDURI, FLUVII, MĂRI, NORII. CULOAREA PĂMÎNTULUI ESTE MINUNATĂ!
14
CCCP
– AICI „PĂMÎNTUL”! CONTINUĂ ZBORUL. CONTROLEAZĂ GRAFICUL.
9,52. ZBORUL ... SUPORT BINE IMBILITATEA. APARATURA STARE PERFECTĂ!
– SÎNT DE-AI VOȘTRI, TOVARĂȘI!
– IURI GAGARIN! IURI GAGARIN!
22
SUSPENDATĂ DE O PARAȘUTĂ REZISTENTĂ, SFERA VOSTOK COBOARĂ ÎN SECURITATE PE SOL.
FERICIT DE ÎNDEPLINIREA ZBORULUI, IURI CÎNTĂ ÎN CABINĂ: „PATRIA AUDE, PATRIA ȘTIE...”
DUPĂ EȘIREA DIN
ÎNTULUI IURI A
„MASĂ COSMICĂ”
ORA 1025
A ÎNCEPUT ETAPA DE ÎNCHEIERE A ZBORULUI. VOSTOK TRECE PE TRAIECTORIA DE COBORÎRE, MICȘORÎNDU-ȘI VITEZA. DUPĂ DESPRINDEREA CELEI DE A TREIA TREPTE, SFERA VOSTOK INTRĂ ÎN ATMOSFERA DENSĂ A PĂMÎTULUI ȘI COBORÎND CU PESTE 20 000 KM/ORĂ SE ÎNFIERBÎNTĂ PÎNĂ LA 3000°. FLĂCĂRILE ARD ANTENELE DAR ÎNVELIȘUL TERMOIZOLATOR PROTEJEAZĂ CABINA.
20
21
– LA REVEDERE, PRIETENI!

SALONUL AUTOMOBILISTIC „Cutezătorii”

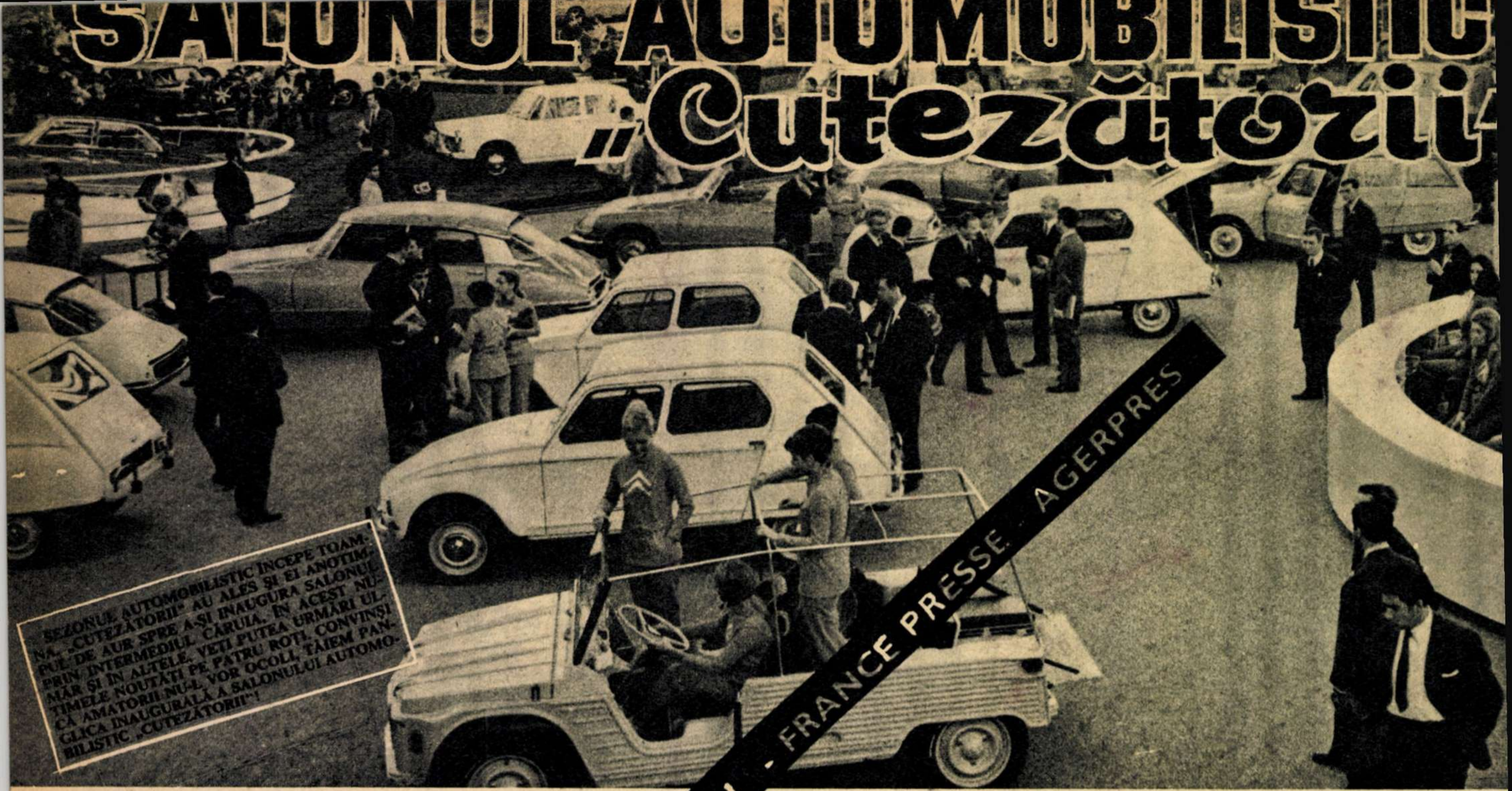

SEZONUL AUTOMOBILISTIC ÎNCEPE TOAMNA. „CUTEZĂTORII” AU ALES ŞI EI ANOTIMPUL DE AUR SPRE A-ŞI INAUGURA SALONUL PRIN INTERMEDIUL CĂRUIA, ÎN ACEST NUMĂR ŞI ÎN ALTELE, VEŢI PUTEA URMĂRI ULTIMELE NOUTĂŢI PE PATRU ROŢI. CONVINŞI CĂ AMATORII NU-L VOR OCOLI, TĂIEM PANGLICA INAUGURALĂ A SALONULUI AUTOMOBILISTIC „CUTEZĂTORII”!

IN EXCLUSIVITATE PENTRU „CUTEZĂTORII” – FRANCE PRESSE – AGERPRES

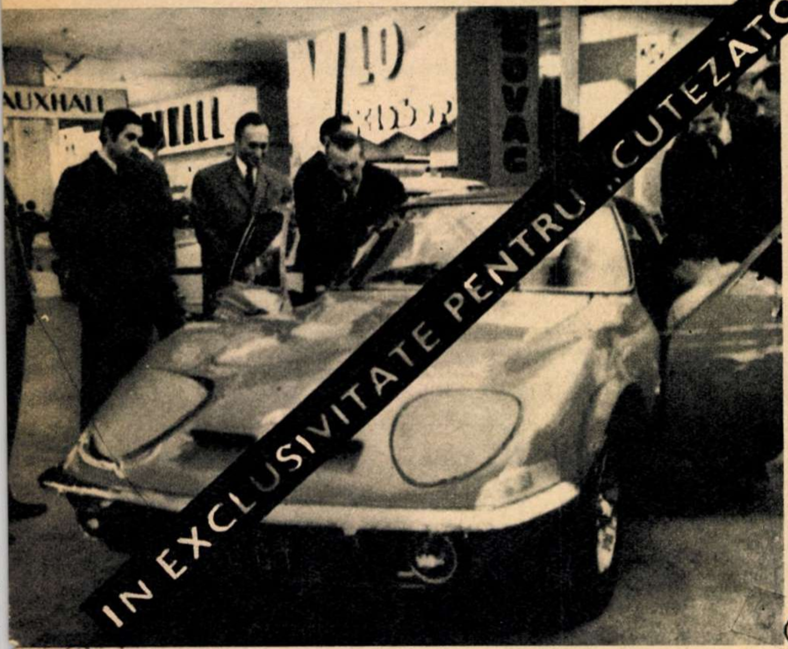

②

PARIS, 1968

Tradiţionalul salon parizian al automobilului contează în acest an pe un milion de oaspeţi. Pentru a-i convinge de calitatea produselor lor, 110 firme din 12 ţări şi-au trimis în capitala Franţei ambasadori ultramoderni şi aerodinamici. Pe lîngă modelele noi, abundă îmbunătăţirile, înzestrările menite să mărească viteza vehiculului, să sporească securitatea şi confortul pasagerilor. Dintre premiere au şi fost remarcate: Renault 6, Peugeot 504 şi Mehari (Citroën) ale ţării gazdă, Triumph 5 PI şi Jaguar XJ6 (Anglia) Espada (Lamborghini, Italia), Mazda 1 200 (Japonia), Saab 99 şi Volvo 164 de lux (Suedia), B.M.W. 2 500 (Republica Federală a Germaniei).

Fotografiile din această pagină, obţinute special pentru cititorii «Cutezătorilor», au fost astfel alese încît să dea o imagine a întregului salon. Dacă ansamblul (foto 1) se prezintă bine, cele trei tipuri selecţionate pentru voi sînt, fiecare în parte, remarcabile. Linia elegantă şi suplă a automobilului sport Opel GT (foto 2) se alătură cu multă graţie puternicei Mangusta (foto 3) prezentată de firma italiană De Tomaso şi capabilă să zboare cu peste 240 km/oră. Forma cu totul ieşită din comun a maşinii Excalibur 35X Bugatti (foto 4) izbuteşte performanţa de a uni o caroserie amintind romanticele începuturi ale automobilului cu tot ce posedă industria mondială mai avansat.

Debutînd sub semnul originalităţii creatoare, al 55-lea Salon automobilistic de la Paris reprezintă o bună carte de vizită a progresului tehnic contemporan.

③

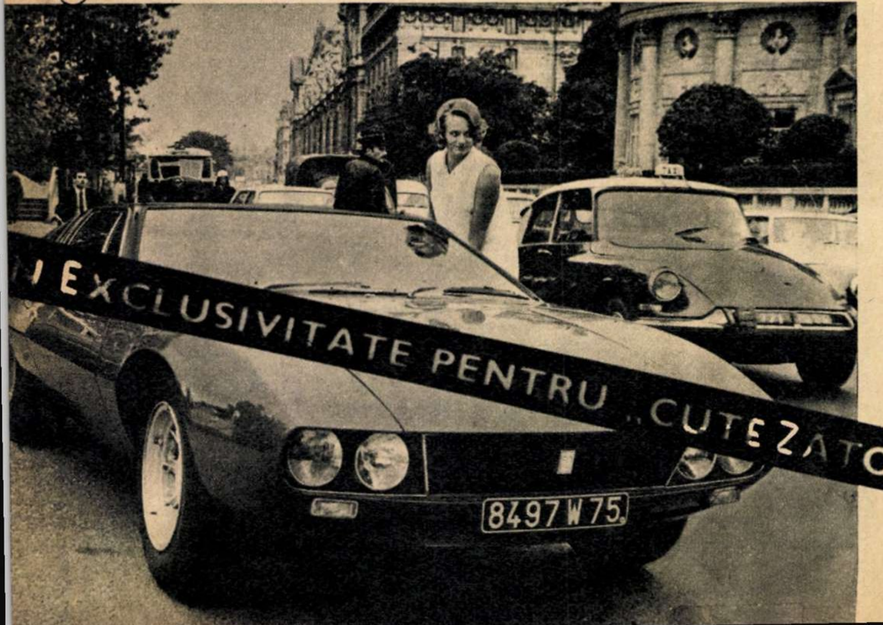

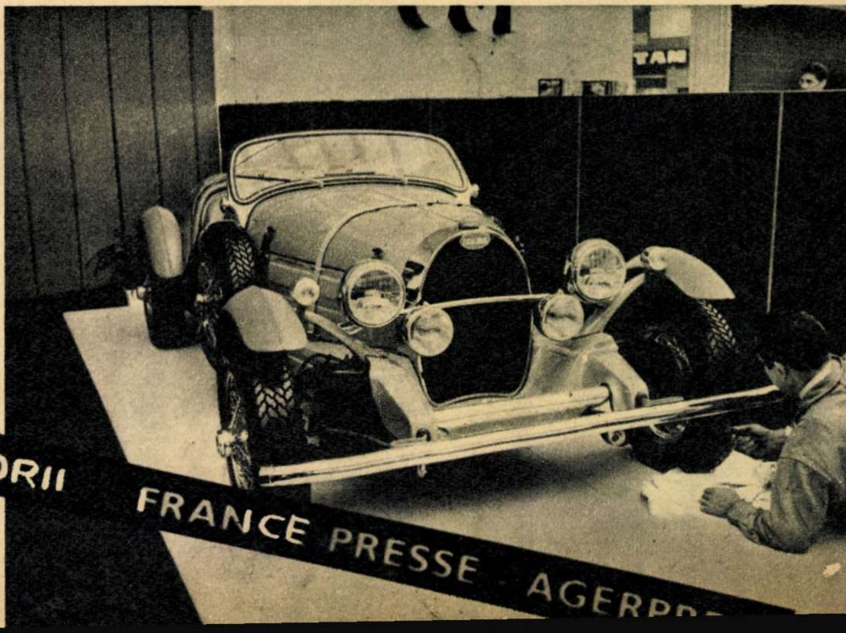

IN EXCLUSIVITATE PENTRU „CUTEZĂTORII” – FRANCE PRESSE – AGERPRES

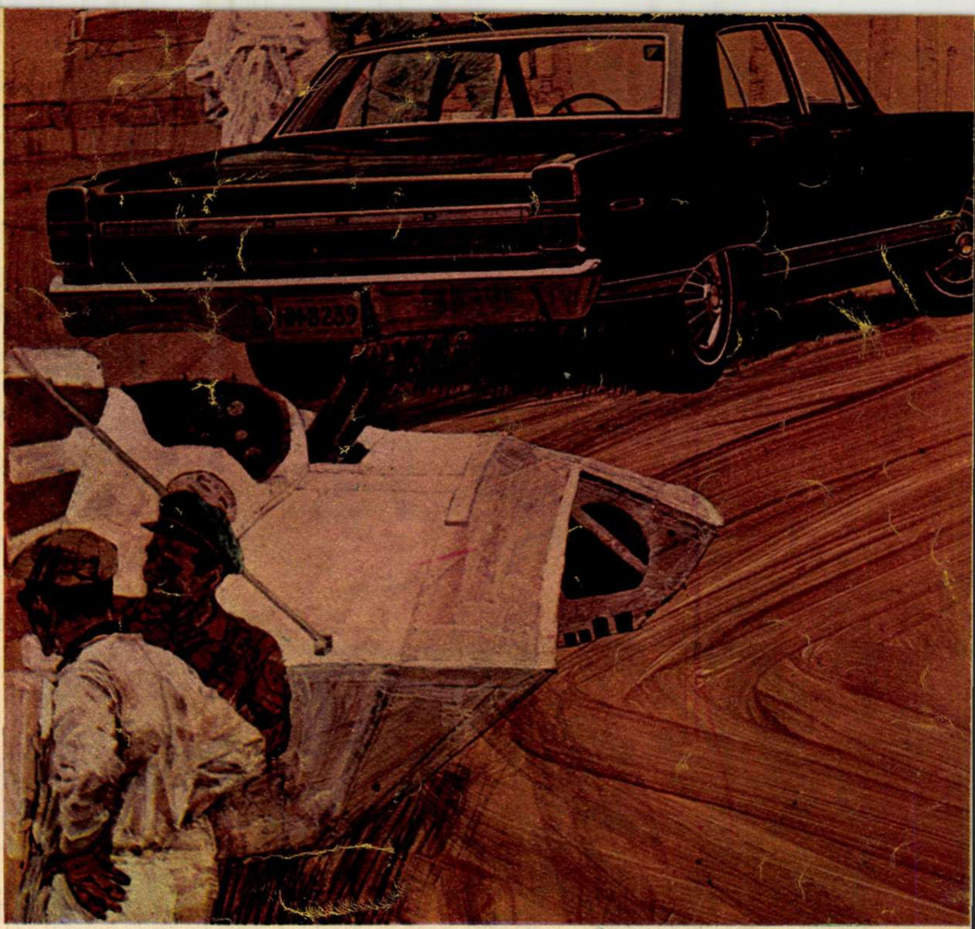

II

Pentru albumul auto al Cutezătorilor

Salonul automobilistic «Cutezătorii» vă oferă cîteva imagini color cu ajutorul cărora veți putea realiza cel mai rapid ocol al Pămîntului ce se poate imagina.

Începem cu cea mai tînără marcă de automobil: Dacia 1100 (foto I), care si-a început marsul glorios pe șoselele României. Trecînd Atlanticul, putem admira Fordul Fairlane 500 (foto II), una dintre vedetele automobilismului american. Traversînd încă un ocean, recunoaștem cu ușurință în mașina din fotografia III marca japoneză Toyota. Ultima imagine a acestei pagini (foto IV) vă prezintă un Volkswagen european tulburînd pitoreasca Valle del Bravo (Mexic).

---

caleidoscop auto ● caleidoscop auto ● caleidoscop auto

ECRITO

Herman Newman din New-York a inventat un dispozitiv pe cît de simplu, pe atît de eficace. Cu ajutorul lui, omul de la volan poate sta de vorbă cu conducătorul mașinii care-l urmează. O apăsare pe un buton și pe spatele mașinii apar, luminoase, literele unui mesaj: «micșorați. viteza!», «Atenție, opresc!», «Dau înapoi!», «Sînt în pană!» etc. O baterie de 12 volți asigură energia necesară acestei perfecționări căreia i se prevede o largă răspîndire.

O RAMPĂ DE BUZUNAR

O firmă italiană din Udine a prezentat o rampă de automobil extrem de practică. Instalația se aseamănă cu un scaun pliant. Ea se înalță la o comandă electrică. Două bare ridică mașina, permițînd demontarea concoinitentă a celor patru roți, totul în spațiul cel mai restrîns cu putință.

TRĂSURA FĂRĂ CAI

Răspîndirea contemporană a automobilului și pătrunderea sa tot mai adîncă în viața zilnică a planetei noastre nu pot fi înțelese corect fără a face apel la istoria acestui vehicul. Este ceea ce își propune lucrarea «Trăsura fără cai» de Ion Ghenea Stănescu, publicată de Editura tineretului. Scrierea trece în revistă evoluția locomoției rutiere de la vehiculele tractate la cele autopropulsate, urmărind, în contextul dezvoltării științei și tehnicii în general, cum au conlucrat diferitele domenii ale cunoașterii întru crearea automobilului modern. Un itinerar deosebit de interesant ne poartă de-a lungul biografiei automobilului, de la primele tipuri, care abia puteau să poarte acest titlu, și pînă la cele mai moderne cuceriri, totul într-un stil atrăgător și în condiții grafice deosebite. O carte pe care v-o recomandăm.

III

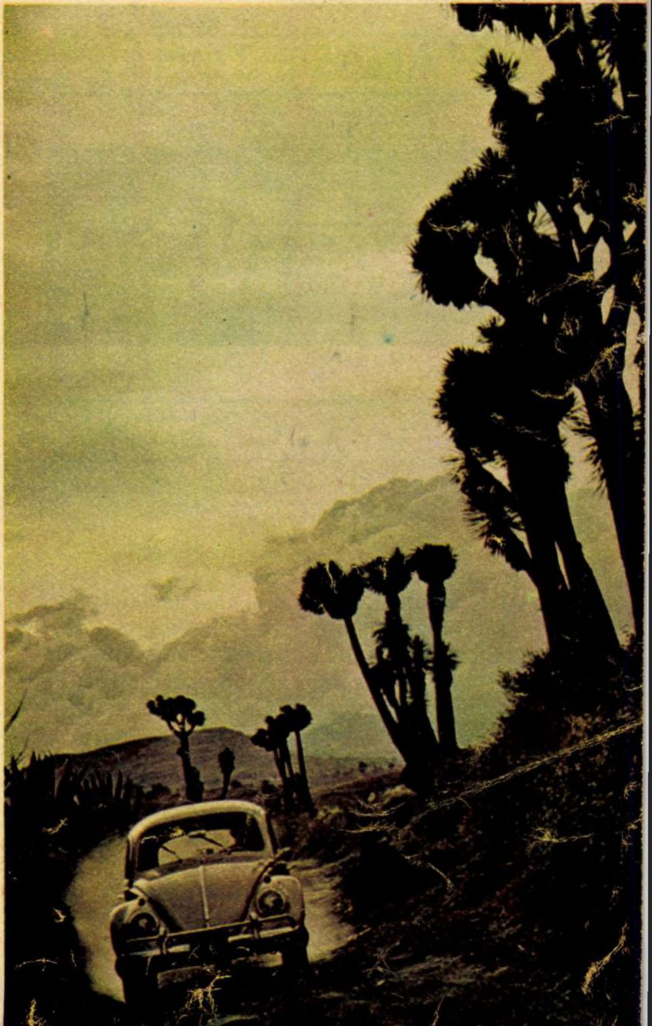

IV

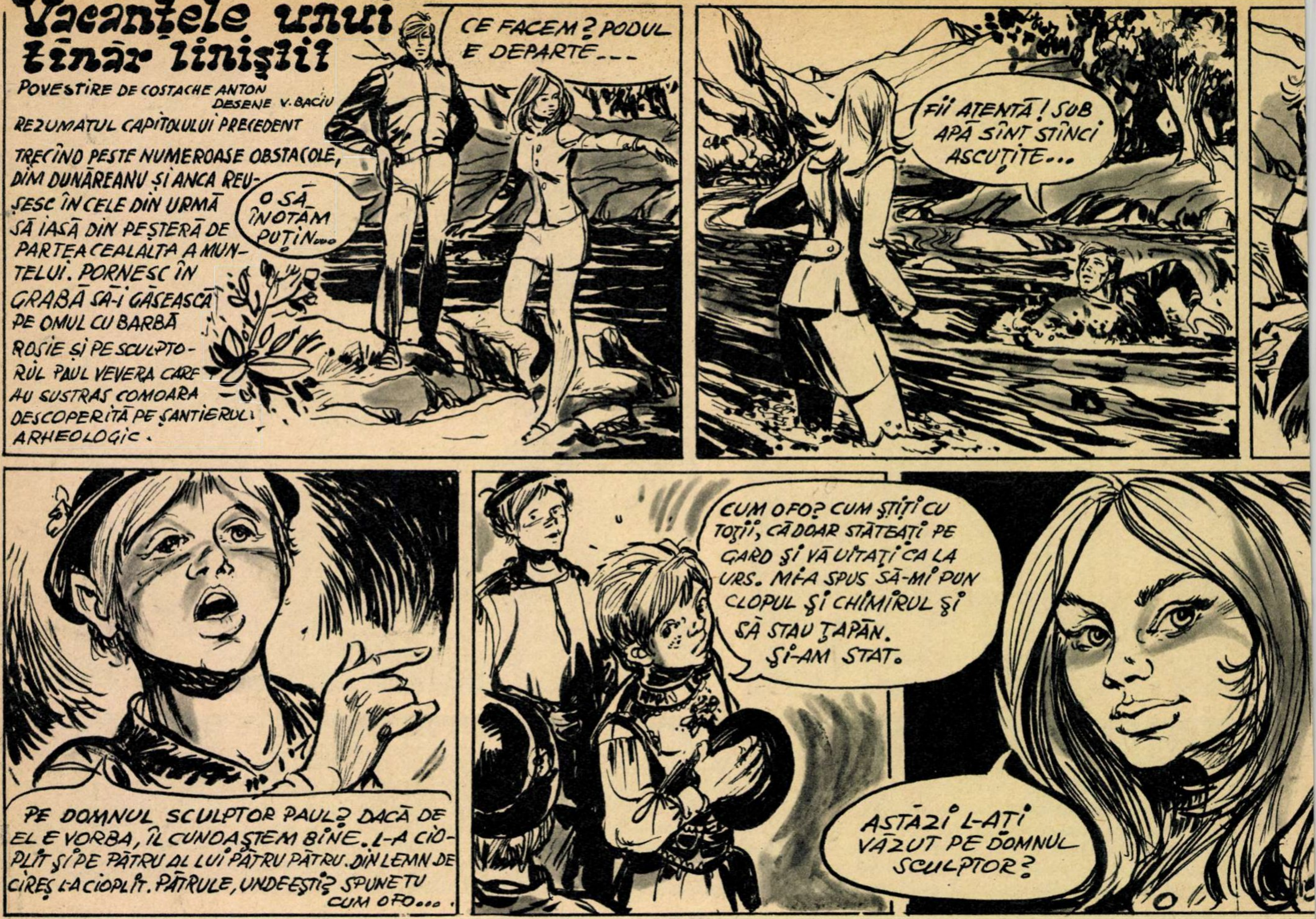
Vacanțele unui tînăr liniștit
POVESTIRE DE COSTACHE ANTON
DESENE V. BACIU
REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT
TRECÎND PESTE NUMEROASE OBSTACOLE, DIM DUNĂREANU ȘI ANCA REUȘESC ÎN CELE DIN URMĂ SĂ IASĂ DIN PEȘTERĂ DE PARTEA CEALALTĂ A MUNTELUI. PORNESC ÎN GRABĂ SĂ-I GĂSEASCĂ PE OMUL CU BARBĂ ROȘIE ȘI PE SCULPTORUL PAUL VEVERA CARE AU SUSTRAS COMOARA DESCOPERITĂ PE ȘANTIERUL ARHEOLOGIC.
CE FACEM? PODUL E DEPARTE...
O SĂ ÎNOTĂM PUȚIN...
FII ATENTĂ! SUB APĂ SÎNT STÎNCI ASCUȚITE...
PE DOMNUL SCULPTOR PAUL? DACĂ DE EL E VORBA, ÎL CUNOAȘTEM BINE. L-A CIOPLIT ȘI PE PĂTRU AL LUI PĂTRU PĂTRU. DIN LEMN DE CIREȘ L-A CIOPLIT. PĂTRULE, UNDE EȘTI? SPUNE TU CUM OFO...
CUM OFO? CUM ȘTIȚI CU TOȚII, CĂ DOAR STĂTEAȚI PE GARD ȘI VĂ UITAȚI CA LA URS. M-A SPUS SĂ-MI PUN CLOPUL ȘI CHIMIRUL ȘI SĂ STAU ȚAPĂN. ȘI-AM STAT.
ASTĂZI L-AȚI VĂZUT PE DOMNUL SCULPTOR?

ATANASIE TOMA

REVANȘA

ROMAN FOILETON

CAPITOLUL 4

Tex asculta cu luare aminte și înțelegea că intra într-o mare încurcătură.

«Tex, băiatule, încă mai ai timp să pleci acasă și să-ți cumperi un ranch» — își spunea fostul căutător de aur si încerca să fie cît mai convingător. Privi apoi spre cei doi boxeri. aflați fața în față, de o parte și de alta a mesei. James Jim Jeffries, sigur de el zîmbea. Zîmbetul său nu era decît o sfidare adresată negrului de care nu-l despărțeau decît doar doi sau trei metri. Era bine legat și din cutele hainelor îi ghicea musculatura puternică. Avea înfățișarea unui băiat de la fermă, umblat poate ceva mai mult decît semenii săi. De fapt însă, Jeffries nu a călcat niciodată printr-o fermă și a navigat cîțiva ani ca marinar pe un vas al companiilor indiilor de vest, iar cicatricea de pe obrazul stîng nu o avea de pe ring, ci dintr-o încăierare într-un port malaez. Era liniștit, convins că lupta nu se va termina în nici un caz rău pentru el.

Negrul Johnson era ceva mai scund decît adversarul său, dar bine legat, emanînd o forță telurică. Nu se simțea însă bine în sala aceea îmbîcsită cu fum de țigară, în care sute de ochi îl priveau iscoditor, măsurîndu-l și cîntărind cîte parale se pot paria pe el. Instinctul său de urmaș al unui popor care a trăit milenii în mijlocul naturii îi spunea că o primejdie plutește în aer. Încerca să pară calm, dar neliniștea îl domina, privind cînd într-o parte cînd în cealaltă, schimbîndu-și mereu locul pe scaun. Tex îl privea și el lung, încercînd să-l descifreze pe omul cu capul măsliniu și părul cîrlionțat și dintr-o dată, acesta îi deveni simpatic. Nu-și dădea seama ce l-a determinat la asta, poate ochii aceia mari, ca de copil, ce încercau să ascundă neliniștea, poate stîngăcia cu care purta un costum elegant, amintindu-și că nici el nu se simțea bine în haine negre și cu cravată. Și mai era ceva care îi lega. Tex a înțeles că toate condițiile aspre ale desfășurării meciului erau făcute pentru a-l înspăimînta atît pe negru cît și pe el.

— Acestea fiind spuse, domnilor, rosti grav Murphy, începem licitația pentru cincisprezece procente...

Tex nu se grăbea să liciteze. Aștepta să se lupte între ei micii concurenți pentru a ataca la sfîrșit.

— Douăzeci de procente o dată... de două

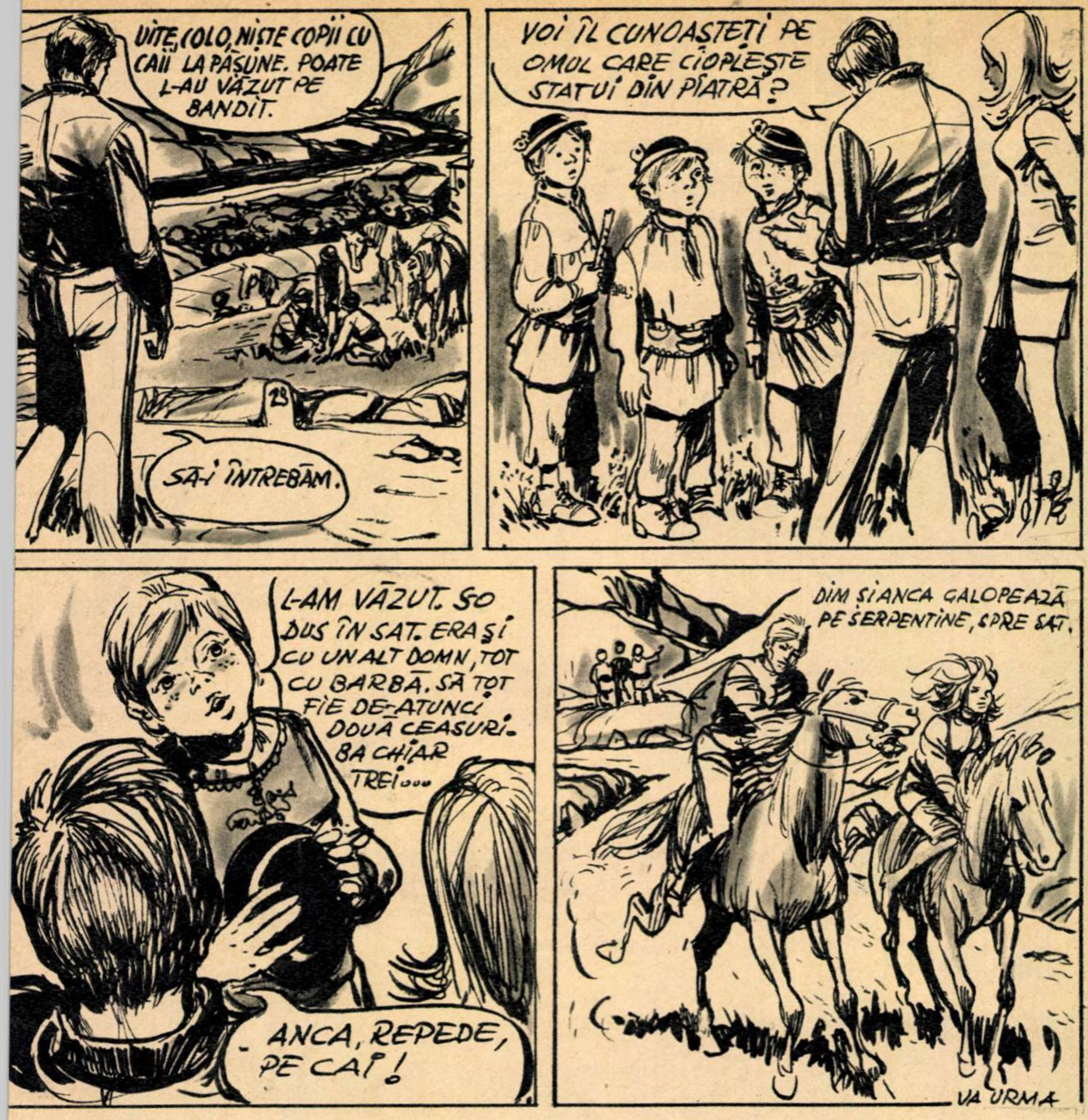
UITE, COLO, NIȘTE COPII CU CAII LA PĂȘUNE. POATE L-AU VĂZUT PE BANDIT.
SĂ-I ÎNTREBĂM.
VOI ÎL CUNOAȘTEȚI PE OMUL CARE CIOPLEȘTE STATUI DIN PIATRĂ?
L-AM VĂZUT. S-O DUS ÎN SAT. ERA ȘI CU UN ALT DOMN, TOT CU BARBĂ. SĂ TOT FIE DE-ATUNCI DOUĂ CEASURI. BA CHIAR TREI...
ANCA, REPEDE, PE CAI!
DIM ȘI ANCA GALOPEAZĂ PE SERPENTINE, SPRE SAT.
VA URMA

• UMOR • UMOR • UMOR

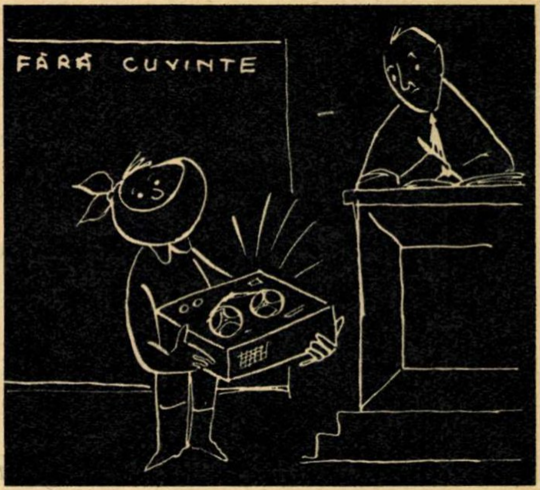
FĂRĂ CUVINTE

Caricaturi: GH. CĂLĂRAȘU

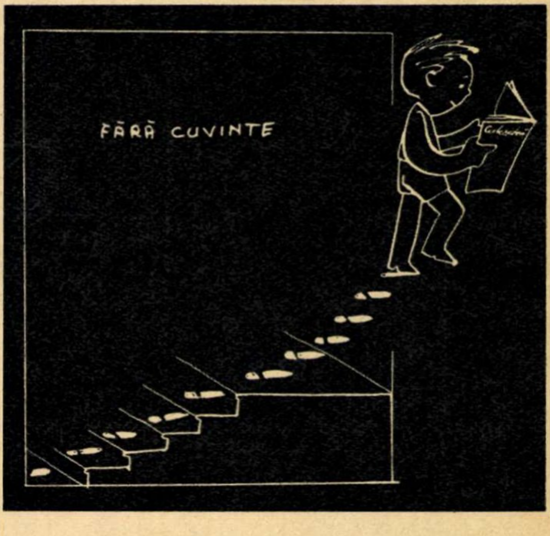
FĂRĂ CUVINTE

• *Revanșa* • 22

ori... se auzea vocea încărcată de emoție a avocatului.

— Ofer treizeci de procente. Sigur de el, proprietarul lui Sporting-hall din New-York aruncă oferta ca o provocare.

În grupul fermierilor din sud începu vacarmul.

— Domnilor, vă rog să faceți liniște... Aici sîntem la o licitație publică, nu în congres... încerca avocatul să potolească sala.

Lîngă Tex se afla un bătrînel miop care își ștergea pe furiș lacrimile, cu o batistă mare, cadrilată. Era mai mult furios decît îndurerat și mormăia cuvinte de neînțeles...

— Ai spus ceva? îl întrebă Tex într-o doară.

— Or să-l ucidă,afurisiții... Și e păcat de pumnii lui... E de aur...

Nimeni nu-l băga în seamă pe bătrîn, deși cei mai mulți din cei aflați în jur păreau că îl cunosc.

— Ce spui? îl mai întrebă o dată Tex...

— Spun că o să cîștige licitația ori gangsterii de la «Sporting» ori sugrumatorii ăia din sud... Dumneata însă pari străin de box... Nu te-am mai văzut...

— Mă cheamă Tex... Tex Richard... Am adunat aur douăzeci de ani în Alaska...

— Și ce cauți aici?

— Vreau să-mi bag banii în meciul ăsta...

— Eu sînt Morisson... Mă cunoaște toată America... Am fost managerul a șapte campioni

• *Revanșa* • 23

ai lumii la grea... Asta aș fi vrut și eu... Să-mi bag banii în meciul ăsta...

— Și de ce nu intri în luptă?

Bătrînul oftă.

— Banii mei nu ajung nici pentru garanție... O să-mi cumpăr însă un ranch mic pe undeva prin sud și am să mă las de box.

• *Revanșa* • 24

Tex surîdea. Bătrînul crezu că necunoscutul rîde de el și se supără. Îi întoarse spatele, așteptînd să vadă cum se va termina licitatia.

Tex tăcea. Licitația reîncepu, iar el, Tex Richard, un necunoscut pentru lumea boxului, se pregătea pentru marea sfidare.

— Auzi? șopti bătrînul Morisson căruia îi trecuse supărarea. Licitația s-a urcat la treizeci și patru la sută... Ascultă străinule, vocea lui Morisson deveni rugătoare, pari om de treabă, poate că ai și ceva bani puși deoparte, ia-mă asociat.

— Cu cîți dolari intri în combinație?

— Cu douăzeci și șapte de ani de experiență pe ring...

— Și cîți dolari face asta? Tex zîmbea, amuzat.

— Nu rîde, omule din Alaska...

— Din Reno...

— Fie și din Reno... Nu rîde... Experiența mea face cît dolarii tăi.

— E O.K., bătrîne... Ești omul meu... Spune-mi acum la cît pot să mă ridic ca să ne mai rămînă și nouă ceva?

Bătrînul manager se învioră dintr-o dată.

— La cît a ajuns?

— La treizeci și cinci...

— Poți să dai pînă la patruzeci...

(Va urma)

»Lacul cu elefanți«

SCRIITOR ȘI CĂLĂTOR, MIHAI ȚICAN RUMANO A ÎNSCRIS ÎN ITINERARIILE SALE, ÎNTRE 1905 ȘI 1935, ÎN AFARA ȚĂRILOR MEDITERANEI, COASTA ATLANTICĂ A AMERICII DE SUD, MEXIC, INSULELE ANTILE, CANADA, NOUA ZEELANDĂ, AUSTRALIA, AFRICA ECUATORIALĂ, DE SUD ȘI ORIENTALĂ. PRIETEN SINCER AL POPULAȚIILOR AFRICANE, ATENT OBSERVATOR AL OBICEIURILOR LOR ȘI AL NATURII ÎN MIJLOCUL CĂREIA TRĂIESC, VÎNĂTOR PASIONAT, MIHAI ȚICAN (CĂRUIA PE STRĂINELE MELEAGURI I S-A SPUS ȘI RUMANO — ADICĂ ROMÂNUL) A POVESTIT LA ÎNTOARCEREA ÎN ȚARĂ DESPRE LOCURILE PE UNDE A PEREGRINAT ÎN ANII TINEREȚII ȘI AVENTURILE PE CARE LE-A TRĂIT. PRINTRE TROFEELE VÎNĂTOREȘTI DIN AFRICA SE NUMĂRĂ ȘI UN EXPONAT PE CARE L-A DĂRUIT MUZEULUI DE ȘTIINȚE NATURALE DIN BUCUREȘTI, O URIAȘĂ REPTILĂ ÎMPĂIATĂ. UNA DIN CELE MAI EXTRAORDINARE AVENTURI A AVUT LOC PRIN ANUL 1922, PE MELEAGURILE STRĂBĂTUTE DE MAIESTUOSUL FLUVIU CONGO.

Scenariul: **VAL TEBEICA** Ilustrații: **POMPILIU DUMITRESCU**

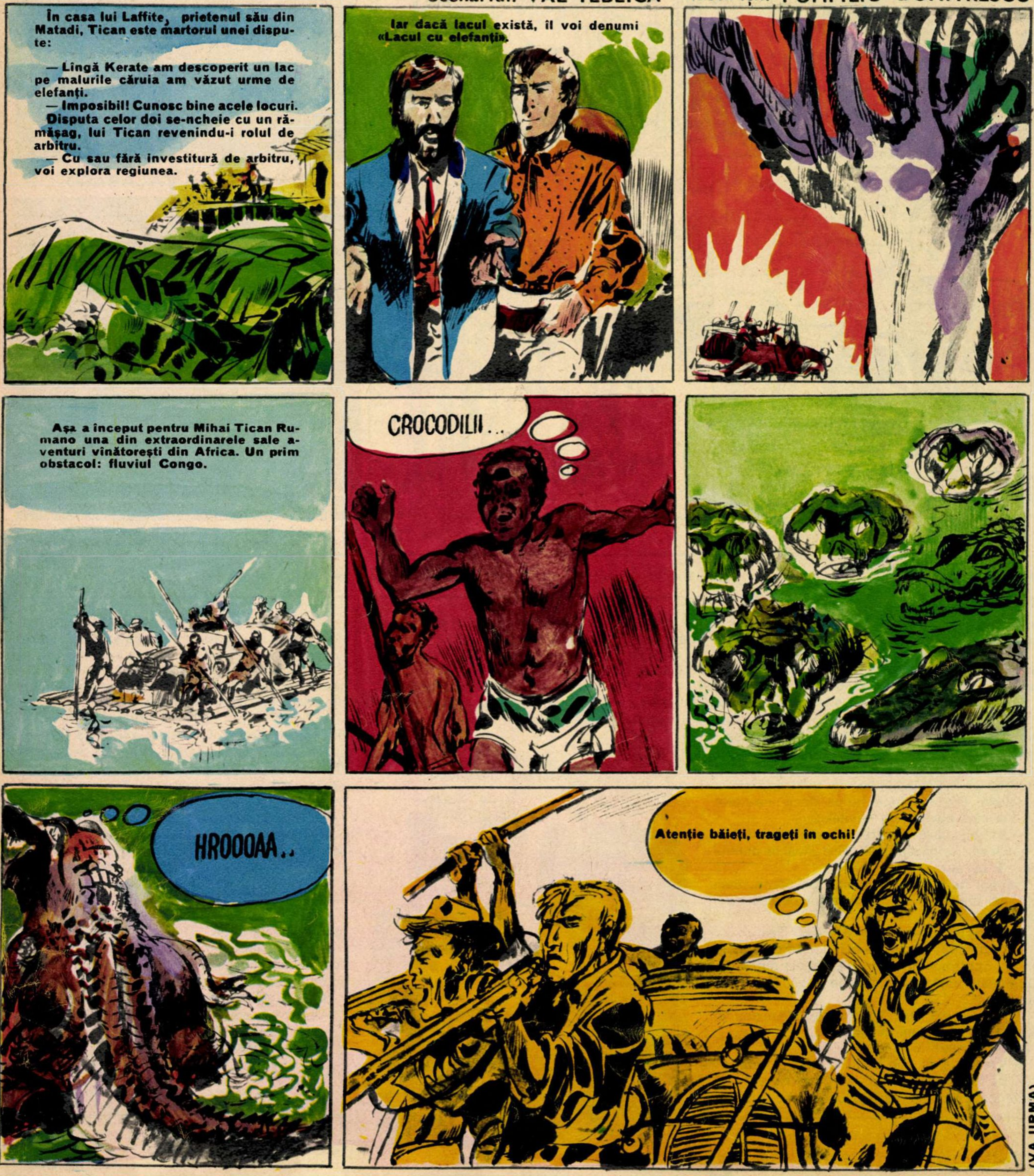
În casa lui Laffite, prietenul său din Matadi, Țican este martorul unei dispute:
— Lîngă Kerate am descoperit un lac pe malurile căruia am văzut urme de elefanți.
— Imposibil! Cunosc bine acele locuri.
Disputa celor doi se-ncheie cu un rămășag, lui Țican revenindu-i rolul de arbitru.
— Cu sau fără investitură de arbitru, voi explora regiunea.
Iar dacă lacul există, îl voi denumi «Lacul cu elefanți».
Așa a început pentru Mihai Țican Rumano una din extraordinarele sale aventuri vînătorești din Africa. Un prim obstacol: fluviul Congo.
CROCODILII...
HROOOAA..
Atenție băieți, trageți în ochi!

(VA URMA)

O SURPRIZĂ PENTRU VOI:
CECUL DE ECONOMII ȘCOLARE

Într-adevăr, nu v-ați mai întîlnit pînă acum. E cazul deci să facem de îndată prezentările pentru că, sîntem convinși, veți lega foarte curînd o bună și trainică prietenie. *Cecul de economii școlare* are toate calitățile pentru aceasta. În ce vă privește, dragi prieteni, cunoaștem de mult interesul cu care primiți tot ce este în același timp folositor și plăcut. Așadar, ce este un cec de economii școlare?

La prima vedere este un cartonaș ilustrat, aflat de acum încolo la dispoziția voastră în orice școală sau oficiu poștal, în orice clipă, după dorință, la simpla voastră cerere.

Fiecare cartonaș, frumos colorat, purtînd chipul unui om de seamă este semnul că ați economisit 5 lei. Vor fi editate seturi de 10 ilustrate, înfățișînd oameni de știință, personalități din trecutul glorios al patriei, scriitori ș.a.m.d.

Sîntem convinși că veți dori să vă completați întreaga serie de ilustrate, dintre care în momentul de față s-au și lansat două seturi: seria A «*Personalități din trecutul glorios al patriei*» și seria B «*Oameni de seamă din țara noastră din domeniul științei și tehnicii*».

Treptat, vor apărea altele și avantajului de a economisi i se va adăuga plăcerea călătoriei în marea geografie a geniului omenesc. Un set — o mică enciclopedie cu file vrăjite ce se pot preschimba la primul ghișeu, fără nici o formalitate, în suma investită sau într-un alt instrument de economisire, un libret C.E.C. de pildă.

NU UITAȚI!

— Cecurile de economii școlare se pot procura în numărul dorit de voi (un singur cec sau mai multe) de la școală sau de la orice unitate C.E.C. sau oficiu poștal;

— Un set complet conține un număr de zece cecuri, fiecare CEC avînd o valoare de 5 lei, deci întregul set are o valoare de 50 de lei;

— Sumele reprezentînd valoarea cecurilor școlare pe care le dețineți vi se restituie oricînd, la dorința voastră, de către ghișeul CEC din școală, de orice unitate CEC sau unitate poștală.

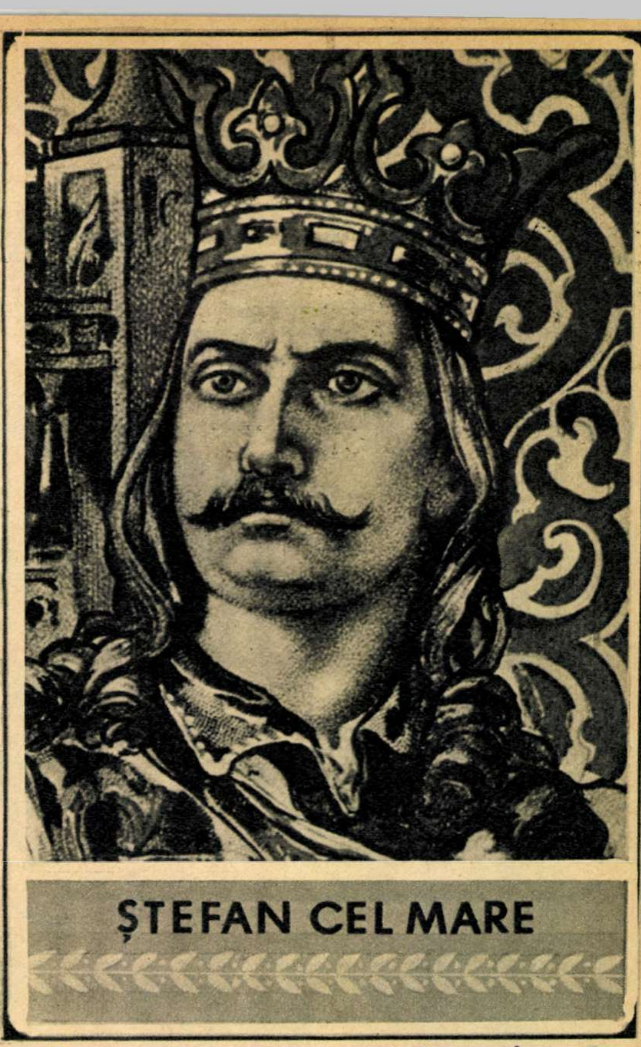

Așa arată unul din cecurile școlare

LA CONCURSUL

PREMIILE LA CONCURSUL MINITEHNICUS '68 PREMIILE LA CONCURSUL MINITEHNICUS '68 PREMIILE LA CONCURSUL MINITEHNICUS '68

PREMIUL CEL MARE (pentru individual sau colectiv) UN CART — se va acorda lucrării celei mai bune din concurs.

PREMII COLECTIVE:

Premiul I
— întreg colectivul va merge într-o tabără pionierească internațională. La acest premiu se pune în mod special condiția ca participanții să fie foarte buni la învățătură.

Premiul II
— cîte un ceas de mînă de bună calitate pentru fiecare membru al colectivului.

Premiul III
— cîte o trusă Mont Blanc pentru fiecare membru al colectivului.

PREMII INDIVIDUALE

Premiul I
— cîte un magnetofon Tesla (pentru fiecare secție în parte).

Premiul II
— cîte un aparat cu tranzistori Mamaia (pentru fiecare secție în parte).

Premiul III
— cîte o bicicletă «Elegant» (pentru fiecare secție în parte).

În afara premiilor principale, se vor mai acorda; **2 premii pentru originalitate; 3 premii speciale; 20 de mențiuni (pentru fiecare secție în parte).**

Primii 200 de participanți stabiliți de juriu în ordinea notelor obținute, ale căror lucrări au intrat în concurs (fiind funcționale), chiar dacă nu au fost premiate, devin automat membri ai clubului Minitehnicus-Cutezătorii primind carnet și insigna. Acești 200 de participanți vor pleca pe timpul verii în tabăra Minitehnicus — special amenajată pentru ei.

Important! O dată cu brevetul, trimiteți și măsura hainelor întrucît cîștigătorii VOR PRIMI, PE LÎNGĂ PREMII ȘI CÎTE O SALOPETĂ SPECIALĂ TIP MINITEHNICUS-CUTEZĂTORII.

SFINX

CLUBUL LOGICIENILOR (1)

NOU! Începînd cu acest număr, redacția a hotărît să premieze primele 5 dintre cele mai ingenioase rezolvări, cu cele mai frumoase demonstrații, ale problemelor de logică. Vă invităm deci să trimiteți răspunsurile voastre *cu demonstrația respectivă* la cel mult 5 zile de la apariția numărului. Pe plic veți pune mențiunea: PENTRU CLUBUL LOGICIENILOR NR... (numărul va fi indicat în conformitate cu cel specificat în titlu — 1, 2, 3, 4 etc...). Numele premianților va fi anunțat în revistă, iar premiile vor fi trimise la domiciliu. *Scrieți adresa voastră cît mai complet și cît mai exact.*

Iată acum prima problemă pe care v-o propune profesorul universitar EDMOND NICOLAU. Vă urăm succes!

Săritura calului

— Știi, desigur, că există posibilitatea ca un cal, la șah, să se miște astfel încît să treacă prin toate pătratele.

— Desigur, dar știi probabil și tu, că nu e cu putință ca această piesă să plece dintr-un colț și să se oprească în cealaltă extremitate a diagonalei, trecînd prin toate pătratele tablei de șah.

—Aceasta la tablele normale de 8 × 8. Dar dacă tabla ar avea numai 6 × 6 pătrate, ar fi cu putință? Dar la 10 × 10?

Biverb istoric
(8,5)

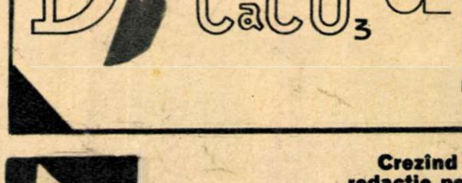

ȘTIȚI ÎMPĂRȚIREA?

Puteți împărți numărul 45 în patru părți diferite, astfel încît, dacă la prima parte veți adăuga 2, din cea de a doua veți scade 2, pe cea de a treia o veți înmulți cu 2, iar pe a patra o veți împărți la 2, să obțineți mereu același rezultat?

MINERĂ
(Biverb 4, 9)

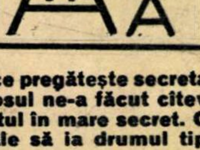

5 MINUTE LA SECRETARIATUL DE REDACȚIE

Crezînd că o să afle mai devreme ce pregătește secretariatul de redacție pentru numărul viitor, Curiosul ne-a făcut cîteva vizite. Zadarnic însă. Am reușit să ținem totul în mare secret. Cu cîteva minute înainte ca mapa cu materiale să ia drumul tipografiei, Curiosul apăru iar și... se repezi la ea.

— Ce s-a mai întîmplat cu temerarii cercetători de la Lacul cu elefanți?

— Așteaptă, dragă, pînă apare numărul 45!

— A, uite și un sombrero. Precis că îl poartă un spectator la Olimpiadă.

— Ai ghicit! Tot în numărul 45, ziaristul sportiv Sever Noran prezintă epilogul Olimpiadei mexicane.

— Și altceva?

— Altceva... Ai puțină răbdare pînă joia viitoare.

108

Mihai Vodă Viteazul

Scenariu
VLAICU BÂRNA

7

Ilustrații:
TEODOR BOGOI

Mihai, domnul Țării Românești, aliat cu principele Transilvaniei și cu Aron Vodă al Moldovei, se pregătește să înfrunte prădalnica putere otomană. Într-o zi îi cheamă pe strîngătorii de biruri turci la casa vistiernicului Dan ca să le plătească toate datoriile. Dar cînd aceștia se adună sloboade tunurile asupra lor și dă foc casei. Pe turcii care prădau satele și tîrgurile îi alungă peste Dunăre.

Abia întors de la Giurgiu, Mihai primi o veste:
— Măria Ta, Emirul Mustafa Ben Ali se apropie de București cu 2 000 de oșteni înarmați pînă în dinți.

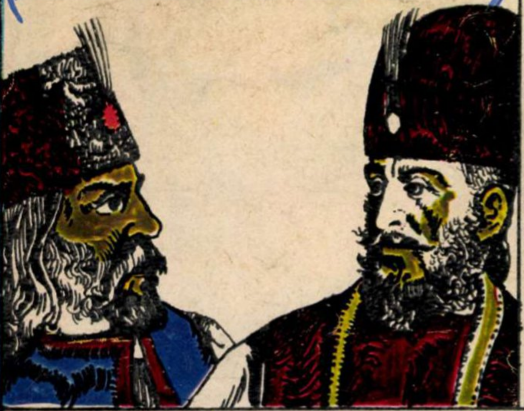

Ajuns pe malul Argeșului, Emirul își desfășură corturile și își întocmi planurile de atac.

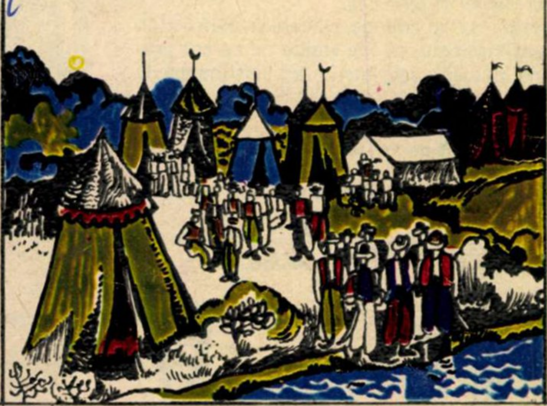

— Spuneți-i ghiaurului că vreau să-i fac o vizită de cinstire... În felul ăsta, rise el, în barbă, am să pun mîna pe el și am să-l car la Stambul.

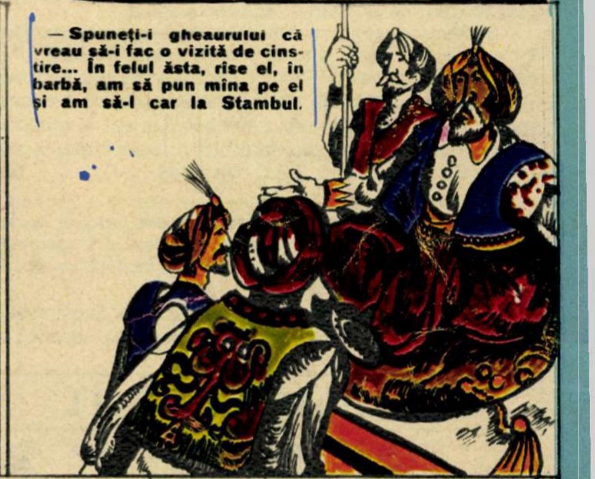

— Sînt prea onorat să primesc în ospeție pe înălțimea sa Emirul. Poimîine dimineață îl aștept la palatul domnesc.

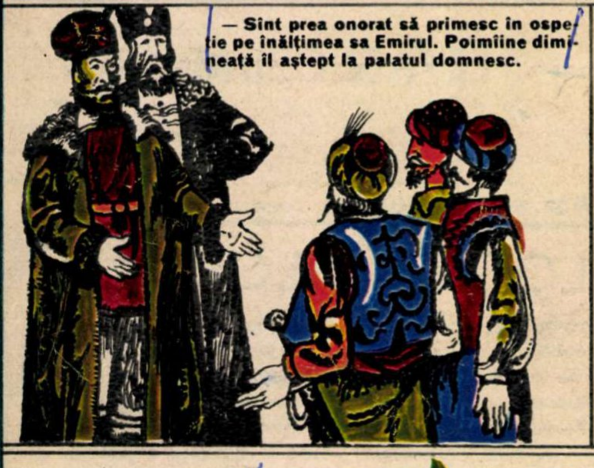

Emirului nu-i plăcu amînarea, dar n-avu ce face.

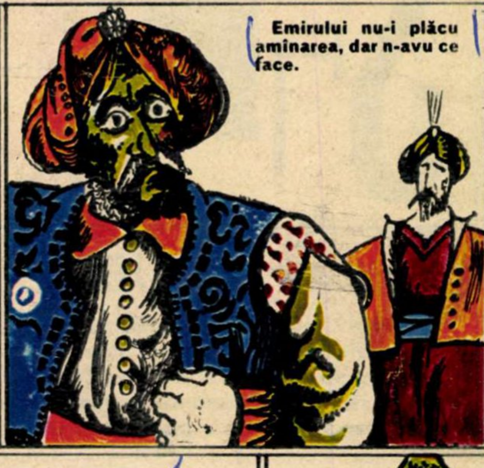

Cînd se lăsă seara, un foc uriaș fu aprins între corturi și cei mai încercați spadasini se întrecură în luptă în fața emirului.

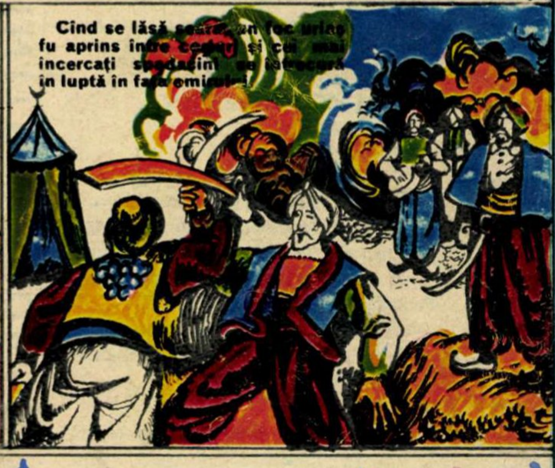

Petrecerea sfîrși cu sarabanda focului, un dans războinic.

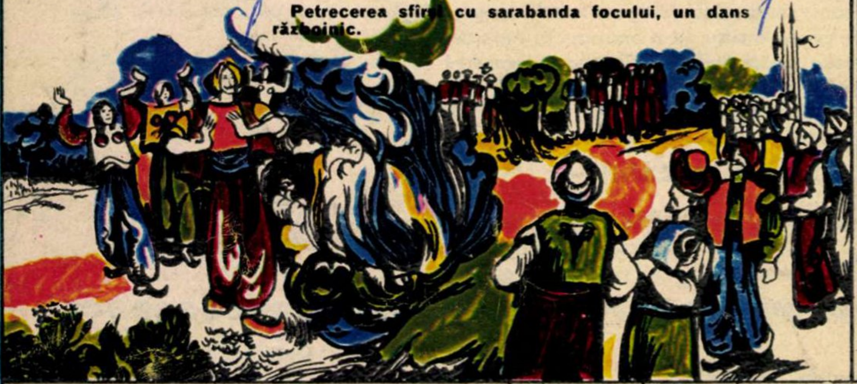

Trecuseră mai bine de două ceasuri de cînd petrecerea se sfîrșise. Caraulele moțăiau toropite.

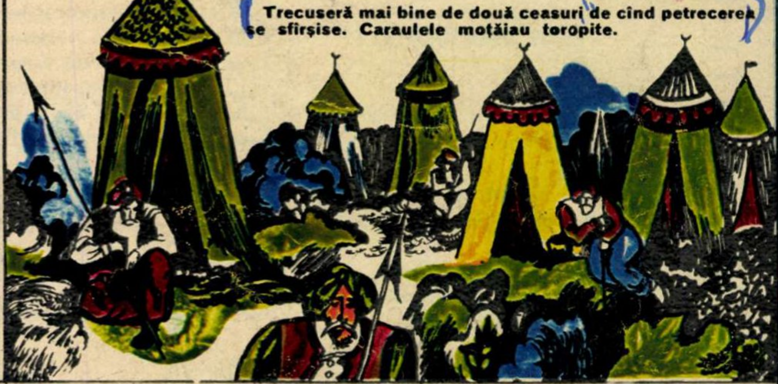

Un semnal scurt, de corn, se auzi dinspre malul Argeșului și în numai cîteva clipe tabăra turcească fu cotropită din toate părțile de oștenii lui Mihai.

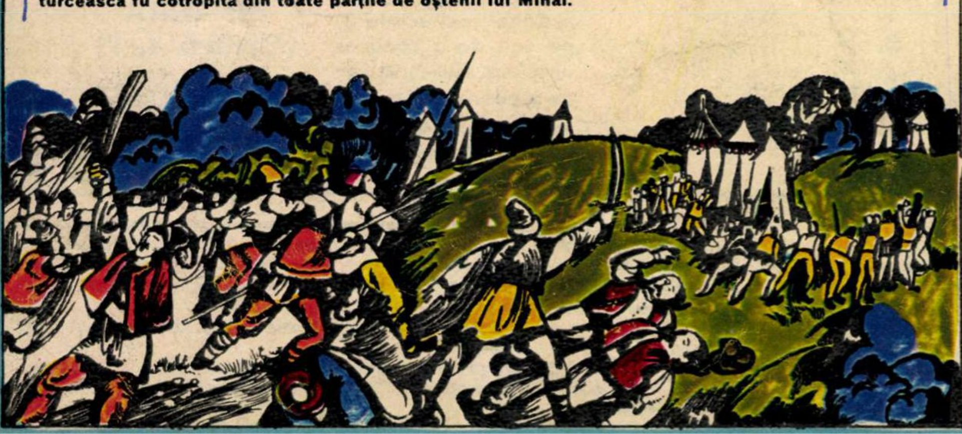

Cei mai mulți dintre turci își găsiră moartea, iar cei care se predară fură lăsați să plece pentru a-i povesti Sultanului cum știu valahii să-și apere țara.

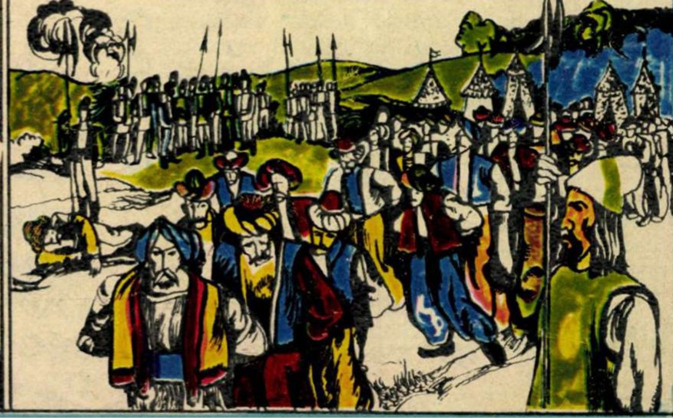

(Va urma)

Cutezătorii 44 *Redacția: București, Piața Scînteii nr. 1, telefon 17 60 10. Redactor șef: Mihai NEGULESCU. Redactor șef-adjunct: Petre GHELMEZ, Secretar general de redacție: Ovidiu ZOTTA. Administrația: Editura SCÎNTEIA, București, Piața Scînteii nr. 1, telefon 17 60 10.*